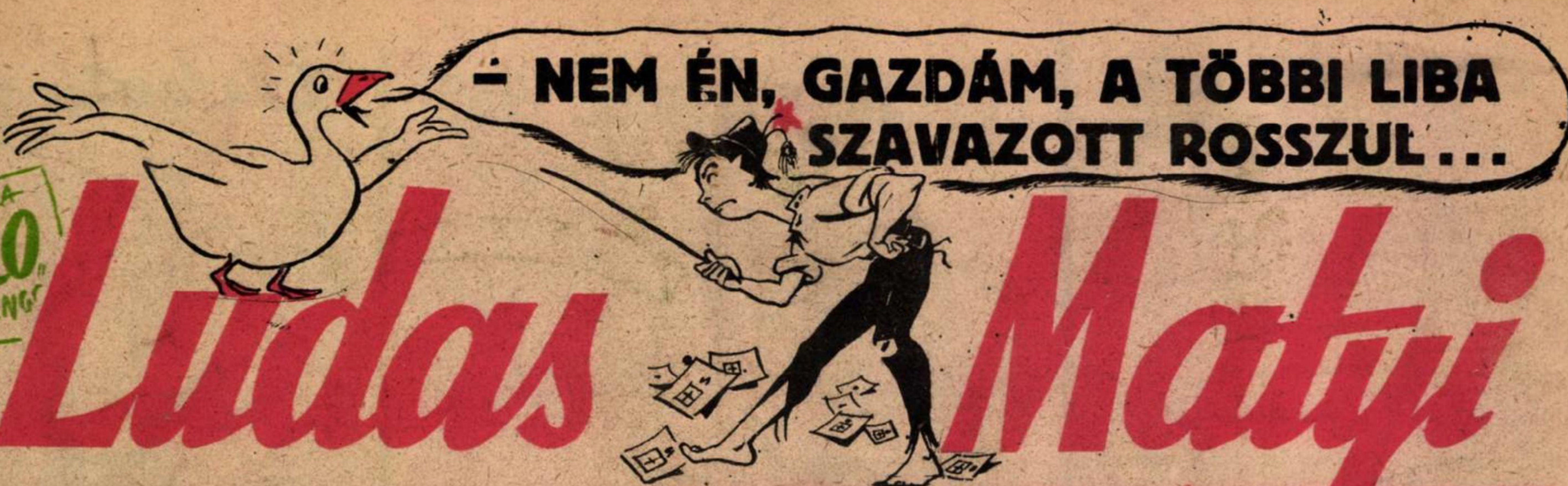
– NEM ÉN, GAZDÁM, A TÖBBI LIBA SZAVAZOTT ROSSZUL…

ÁRA 20 PENGŐ

Ludas Matyi

I. évfolyam, 22. szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1945 október 14.

A tavaly levizsgázott jeles növendékek egyéves találkozója

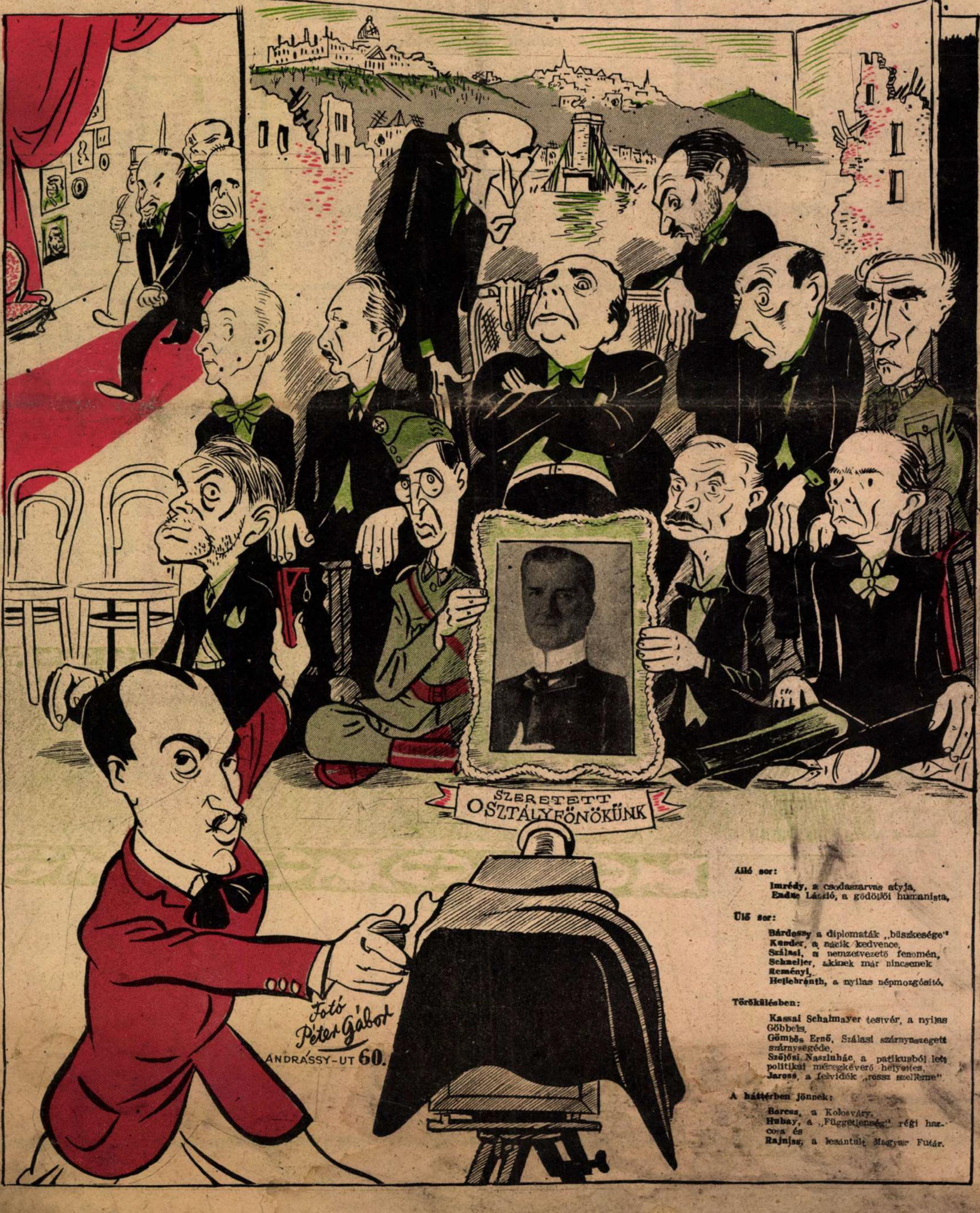
SZERETETT OSZTÁLYFŐNÖKÜNK
Fotó Péter Gábor ANDRÁSSY-UT 60.

Álló sor:

Imrédy, a csodaszarvas atyja,
Endre László, a gödöllői humanista,

Ülő sor:

Bárdossy a diplomaták „büszkesége”
Kunder, a nácik kedvence,
Szálasi, a nemzetvezető fenomén,
Schneller, akinek már nincsenek
Reményi,
Hellebronth, a nyilas népmozgósító,

Törökülésben:

Kassai Schalmayer testvér, a nyilas Göbbels,
Gömbös Ernő, Szálasi szárnyaszegett szárnysegéde,
Szőlősi Naszluhác, a patikusból lett politikai méregkeverő helyettes,
Jaross, a felvidék „rossz szelleme”

A háttérben jönnek:

Borcsa, a Kolosváry,
Hubay, a „Függetlenség” régi harcosa és
Rajniss, a lesántult Magyar Futár.

Emlékezés 1944 október 15.-re
(Változat egy Kosztolányi versre)

Azon az éjjel
A nácik össze-vissza vertek,
Azon az éjjel
Tankoktól nyögtek itt a kertek,
Azon az éjjel
„Karriert“ csinált sok link fráter,
Azon az éjjel
Az ördöggel ült le Kun páter,
Azon az éjjel
A Lipótmező lázban égett:
Azon az éjjel
Ott születtek miniszterségek,
Azon az éjjel
Nyúlt felénk, mint egy őrült mancsa,
Azon az éjjel:
Szálasi hírhedt „hadparancsa“,
Azon az éjjel
Hívták Beregffyt gyorsan Pestre,
Azon az éjjel
Esküdött Kovarcz az SS-re,
Azon az éjjel
Bujt elő a sok nyilas féreg,
Azon az éjjel
Kezdett ölni a vad zöld méreg,
Azon az éjjel
Diadalt ült itt, ami feslett . . .

— — — — — — — — — — — —

De azóta már
Szálasi ül
És az SS-ből S O S lett.

Szerénység

— Mondja, igaz az, hogy a Belvárosban egy pár cipő 80 ezer pengőbe kerül?

— Igaz De mit érdekli ez magát? Meg akarja venni?

— Nem. De szeretném megnézni. Mikor Londonban voltam, ott a Kohinoor-gyémántot is megnéztem, pedig azt se tudtam megvenni.

Sötét Ödön dala

Házunk előtt mennek fel a húsárak,
Édesanyám, én, jaj, mit is csináljak?
Én leszek a feketéző, zugkereskedő,
— Nem a világ „az“ a három esztendő!

Egyedűl vagyunk, 1945

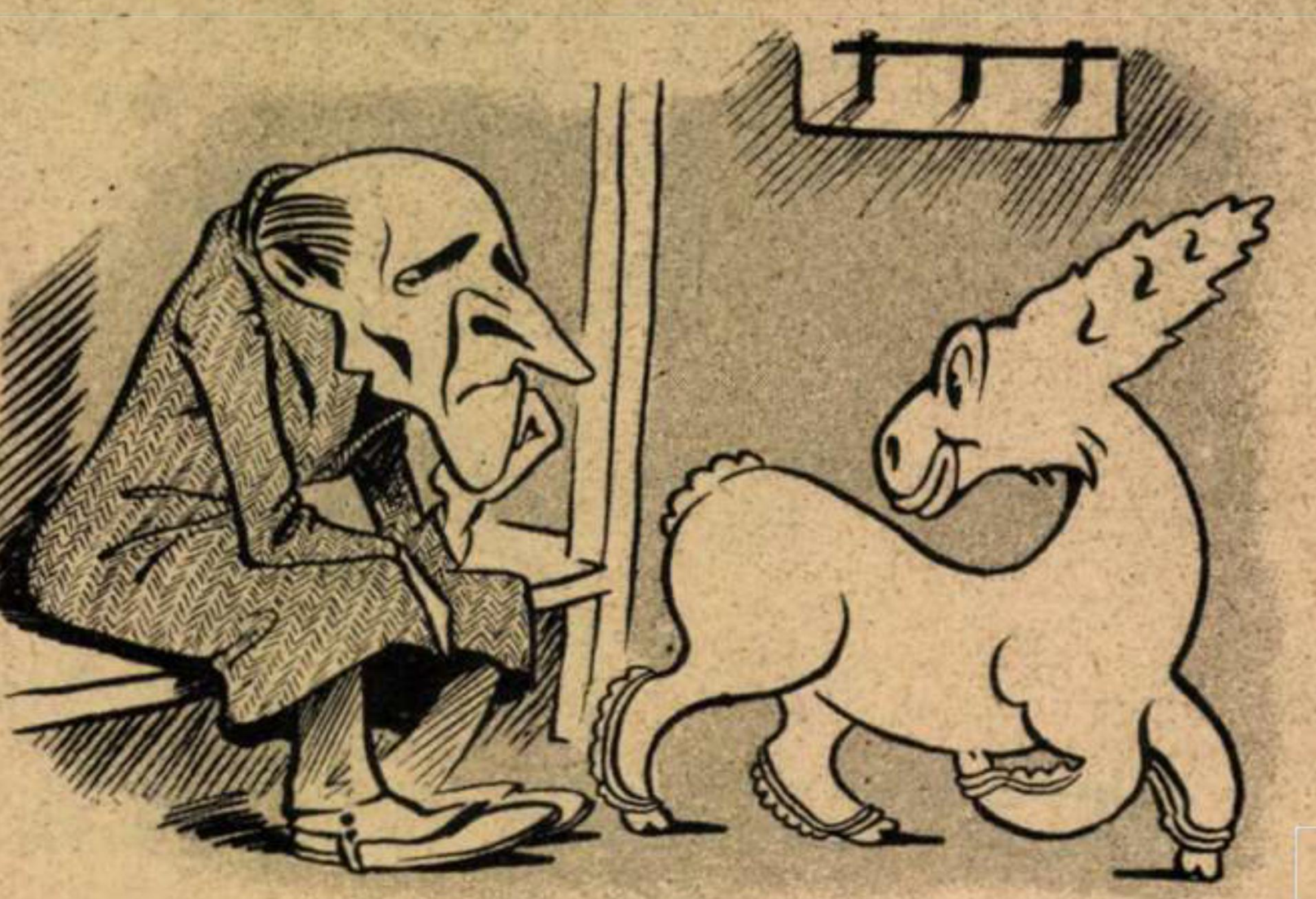

Csodaszarvas: Milyen kár, édes gazdám, hogy a vágási tilalom, csak rám vonatkozik . . .

Hát lehet viccelni?
A valóság sokkal viccesebb

A Ludas Matyi 3. számában (június 3.) megírta, hogy Endre László azzal védekezik a Népbíróság előtt, hogy szerette a sóletot.

Ludas Matyi jelenti:

Endre László a népbíróság előtt

Kiderült, hogy nagyon szerette a sóletot

(Saját reakciós munkatár- Zsúfolt padsorok A tárgyalás megkezdése előtt pestkör[illegible] sváb asz- [illegible] vette el, hogy áldozatait gyorsan hajtotta ki az országból. Közben többnek a hi[illegible] romlott, [illegible]

Ezen jóízűen nevettek akkor.

És most kiderül, hogy kár volt nevetni, mert tényleg szerette. Sőt a zsidókat is szerette. Ő maga mondja, ő csak tudja.

Most tessék nevetni . . .

I. Választás előtt

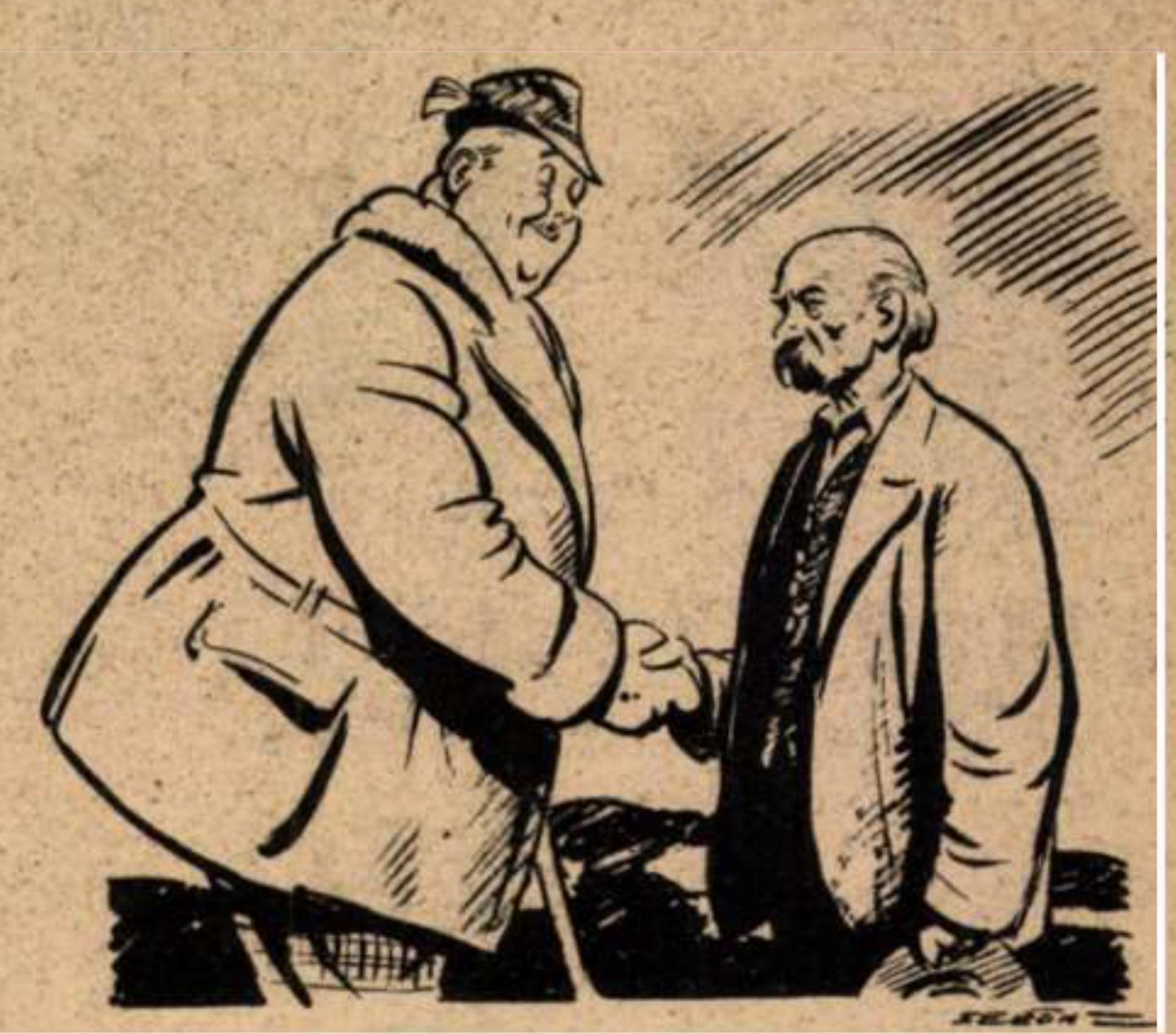

— Adjisten, János bácsi! Most mi mind a ketten kisgazdák vagyunk . . .

II. Választás után

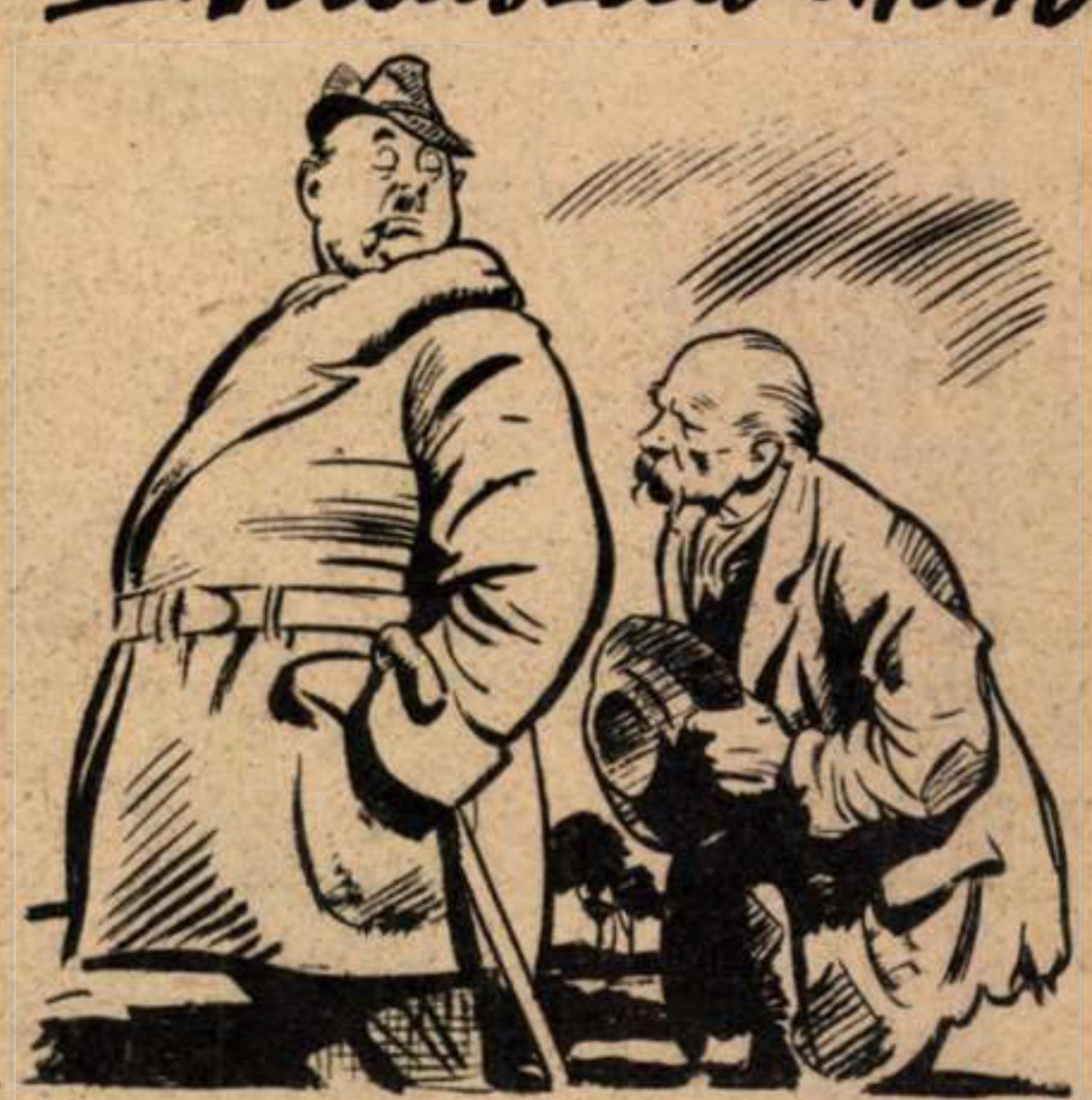

— Odébb, büdös paraszt! . . .

Hangtalan Heti Híradó

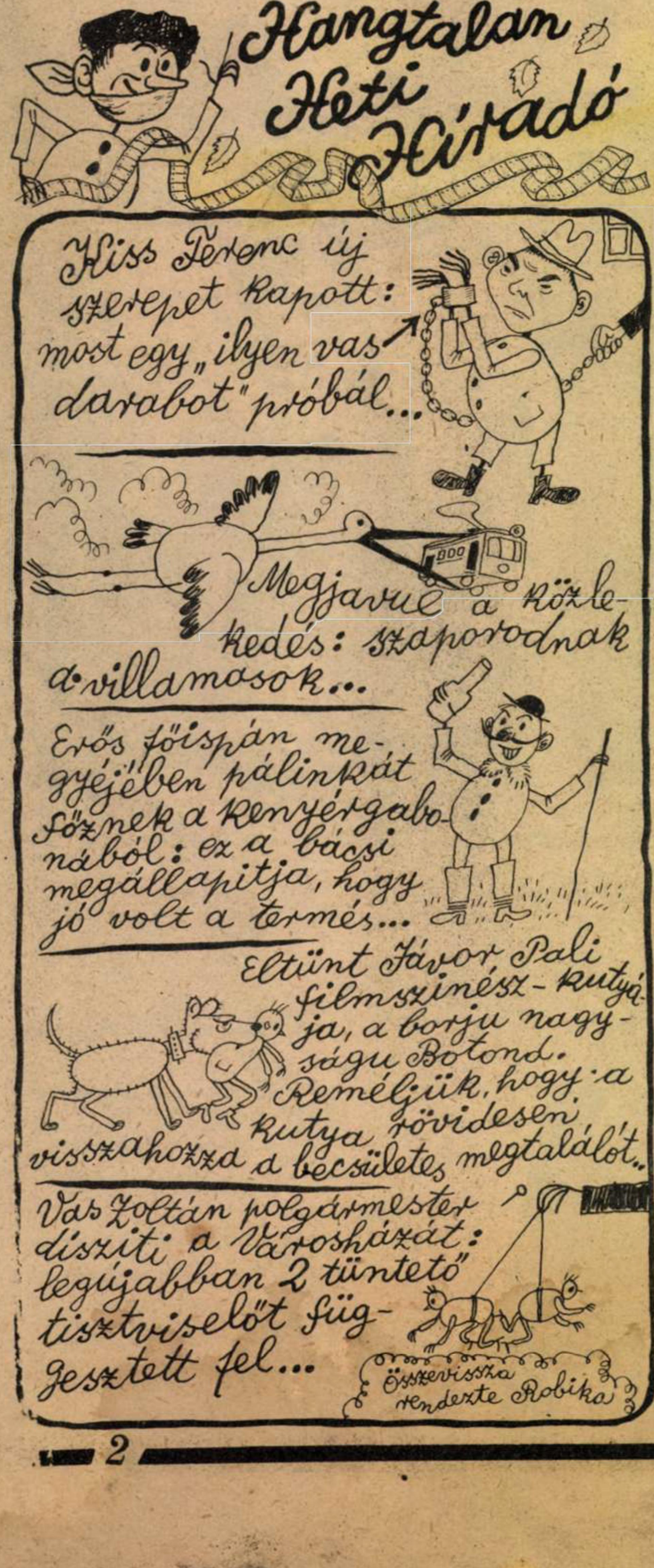

Kiss Ferenc új szerepet kapott: most egy „ilyen vas darabot“ próbál . . .

Megjavul a közlekedés: szaporodnak a villamosok . . .

Erős főispán megyéjében pálinkát főznek a kenyérgabonából: ez a bácsi megállapitja, hogy jó volt a termés . . .

Eltünt Jávor Pali filmszinész-kutyája, a borju nagyságu Botond. Reméljük, hogy a kutya rövidesen visszahozza a becsületes megtalálót . . .

Vas Zoltán polgármester díszíti a Városházát: legujabban 2 tüntető tisztviselőt függesztett fel . . .

Összevissza rendezte Robika

Taktika

— Azt hiszem, Endre László az ítélet után áttér a zsidó hitre.

— Miért?

— Hogy egy zsidóval kevesebb legyen.

Idézet egy jegyzőkönyvből

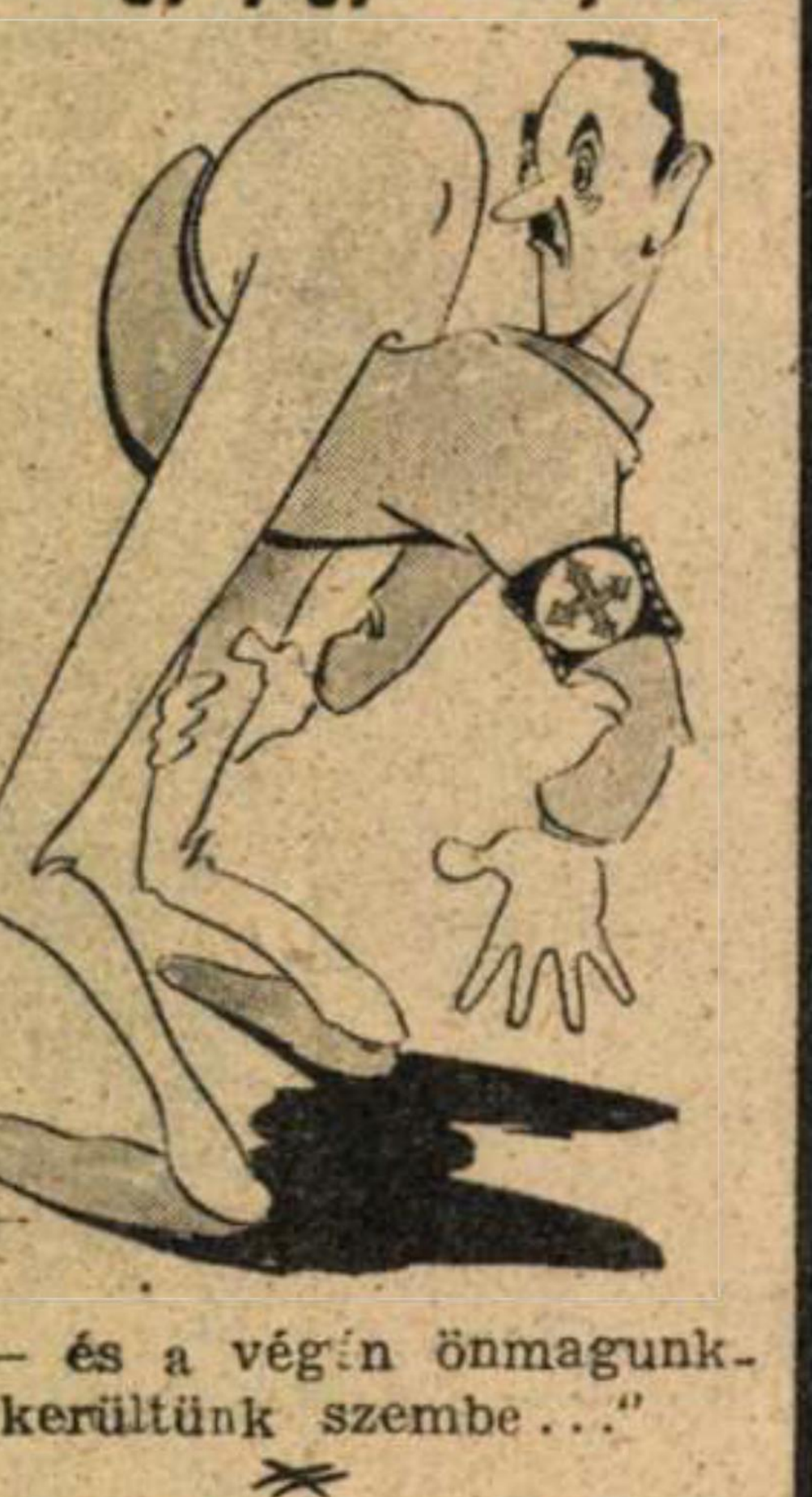

„— és a végén önmagunkkal kerültünk szembe . . .“

P 800 a hagyma

— Miért sírsz? Hagymát pucoltál?

— Fenét. Hagymát akartam venni.

Ablakpótló

— Mondja, nem tud valami jó ablakpótló anyagot, amelyik átlátszó?

— Nekem nincs szükségem rá!

— Miért?

— Nálam a falak is átlátszók!

ZONGORÁT,
PIANINÓT
magas áron vesz
LYRA
Erzsébet-körút 19. szám.
(Barcsay-utca sarok.)

Kinek megy jól az erdőben?

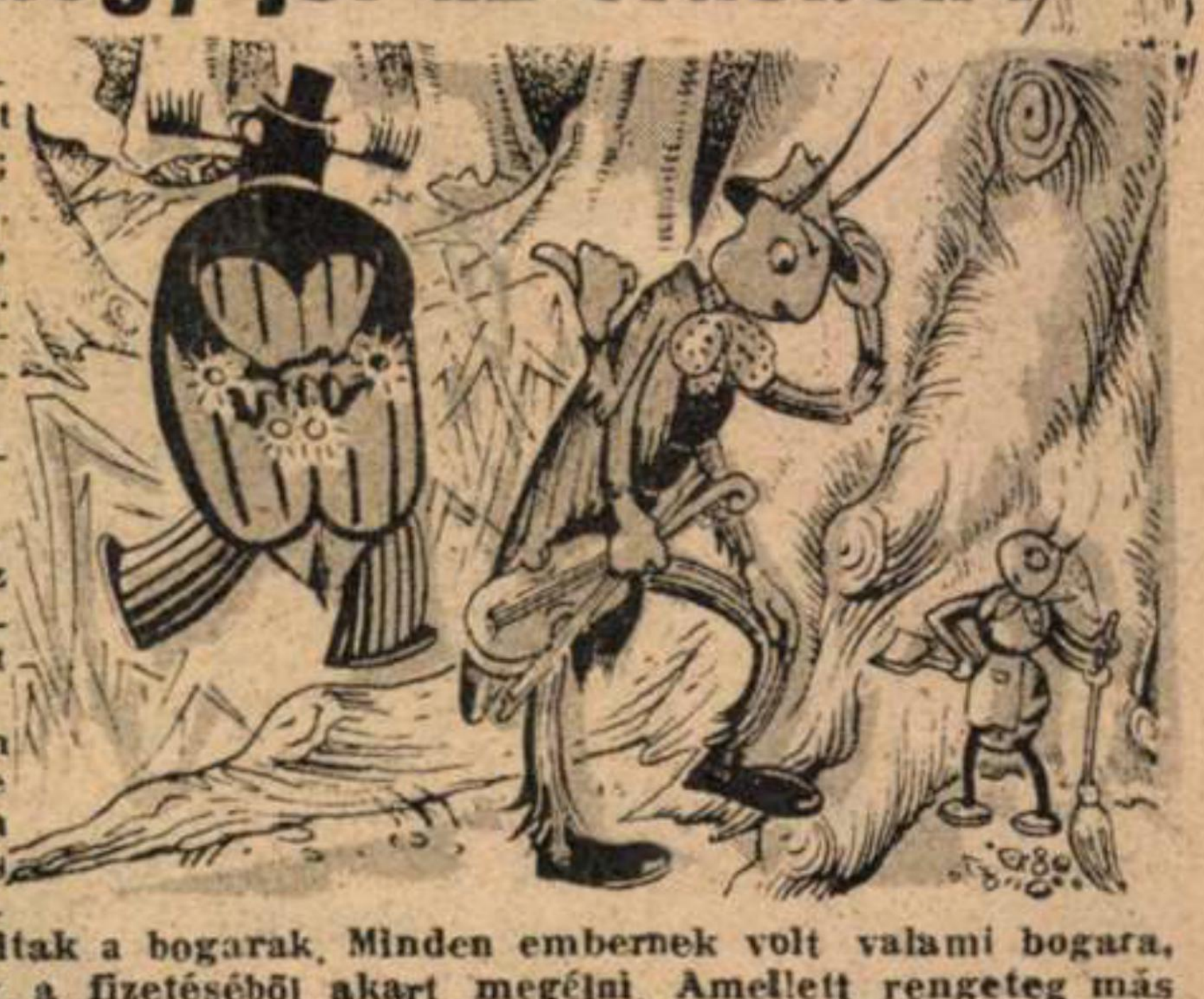

Az erdőben meglehetősen nehéz volt az élet. Nem csoda; drágább lett a fa, drágább lett a levél, drágább lett minden. Az állatok néha megdöbbenve kérdezgették egymástól:

— Mi ez? Hol vagyunk, erdőben?

Ilyenkor szétnéztek, hogy csakugyan az erdőben vannak; tehát nem volt mit tenni.

A legnehezebb talán a bogarak helyzete volt. Nagy volt a munkanélküliség is köztük, mert ezidőtájt nagyon elszaporodtak a bogarak. Minden embernek volt valami bogara, a legtöbbnek az, hogy a fizetéséből akart megélni. Amellett rengeteg más nehézség is volt. A pókok kétségbe voltak esve, mert elrendelték a vágási tilalmat a legyekre, amellett a legyek se voltak boldogok, mert a pókok viszont kijátszották a vágási tilalmat. A szarvasbogarak eltűntek, mert a nehéz gazdasági helyzet miatt elváltak a feleségüktől és ilyenformán elvesztették a szarvukat. A drágaság pedig nőttön nőtt. A katicabogár eladta a pettyeit, a fülbemászó elment slágernek Budapestre, a méhek pedig áttértek a műméz gyártására.

Egyetlen bogár volt az erdőben, amelynek jól ment. Napról-napra kövérebb lett, hatalmas briliánsgyűrűk szikráztak a lábain és nem fogadta a többi bogarak alázatos köszönését.

— Ez igen! — mondta Hangya Hermann irigykedve régi mesebeli partnerének, Tücsök Tóbiásnak. — Az egyetlen bogár, amelyiknek jól megy! Ki ez?

— Nem ismered meg? — mondta Tücsök Tóbiás meglepődve. — A cserebogár. A Garay-téren dolgozik . . .

Hát ez hogy lehet?

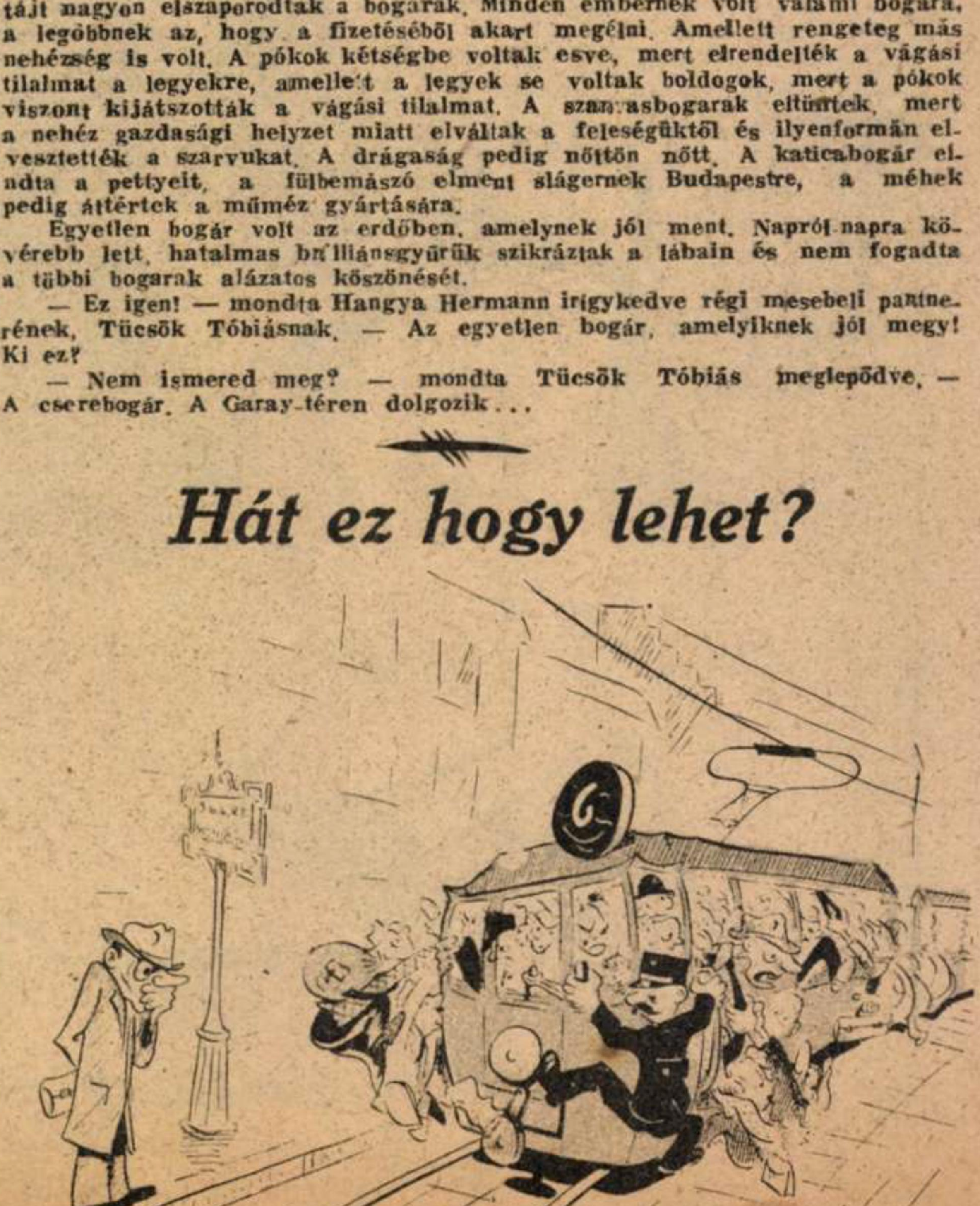

— Hogy nekem milyen pehhem van! Mindig pont akkorra telik meg a villamos, mire hozzám ér!

Az év nagy mérkőzése:

Népbíróság - Válogatott 11

A nagy mérkőzés előtt egy perccel érkezett Budapestre a Válogatott Tizenegy. A repülőtéren ünnepélyesen fogadták a kiváló csapatot. A népbíróságiak **lebilincselő** kedvességgel üdvözölték kiváló ellenfelüket. A válogatott csapat szemmelláthatóan **remek kondicióban** van, látszik, hogy sokáig készült a nagy mérkőzésre. A válogatott csapat **sztárja** Szálasi, a jobbszélső. Lefutásairól és lövéseiről hires. Egyizben Pesttől Bécsig futott egyfolytában, **a lövéseit** pedig sokezer hulla dicséri.

A csapat megérkezése után rögtön elkezdődik a mérkőzés. A népbíróságiak kapujában **Péter Gábor áll,** Szálasi nagyon respektálja, nem is igen igyekszik a kapu felé. Egyizben ugyan **lőni szeretne,** de eszébe jut, hogy nincs nála revolver. Imrédy mint középfedezet jeleskedik. Nagy Károly áll vele szemben. Imrédy nagyot ugrik, **fejelni akar,** de nem tud, mert a letartóztatásakor elvesztette a fejét. A válogatott egyik legjobb csatára Endre László. **Remekül driblizik:** kijelenti, hogy egyrészt filoszemita volt, másrészt zsidót nem is látott életében és ha meg is gyilkoltatott néhányat, **főleg** humanizmusból tette, hogy el ne gázolja őket a villamos. Reményi-Schneller, miután az ország vagyonát **átpasszolta** Németországba, át akarja játszani magát a baloldalra, de a népbíróságiak résen vannak. Most **erősen dolgozik a válogatott védelme:** megpróbálják bebizonyitani a csapat sztárjairól, hogy nem épelméjüek.

Szálasi panaszkodik a szünetben:

— Érthetetlen! Tavaly ilyenkor ennyi idő alatt már **tíz szabadrúgást** rúgtam volna ezeknek az arcába.

A népbíróságiak így vélekednek:

— A gól **a levegőben lóg.** Később majd a játékosok fognak a levegőben lógni.

A második félidőben a válogatott teljesen összeroppan. Panaszkodnak, hogy ezt a **síkos talajt,** az Igazságot, nem szokták meg, ők eddig mindig térdig vérben gázoltak, de **minimálisan** bokáig. Ezen a **száraz talajon** nem megy a játék, idegesiti őket. A válogatottak szép lapos passzjátékot játszanak, **egymásnak passzolják** át a felelősséget. Ezt addig folytatták, amig ők maguk is el nem nevetik magukat. A Major, Nagy Károly, Pfeiffer, Horváth, Molnár összeállítású népbírósági csatársor most már egymásra vezeti a szebbnél-szebb támadásokat és lehengerli a válogatottakat. Jók voltak még: Nagy Vince, Jankó, Matiszfalvy, Jaláczy, Pálosi és Fontány.

Mérkőzés után így nyilatkoznak a népbíróságiak:

— Azt akartuk, hogy tanuljon ez a válogatott csapat. Azt hisszük, ez sikerült is; és az az érzésünk, hogy ezzel **le fogjuk kötelezni** őket.

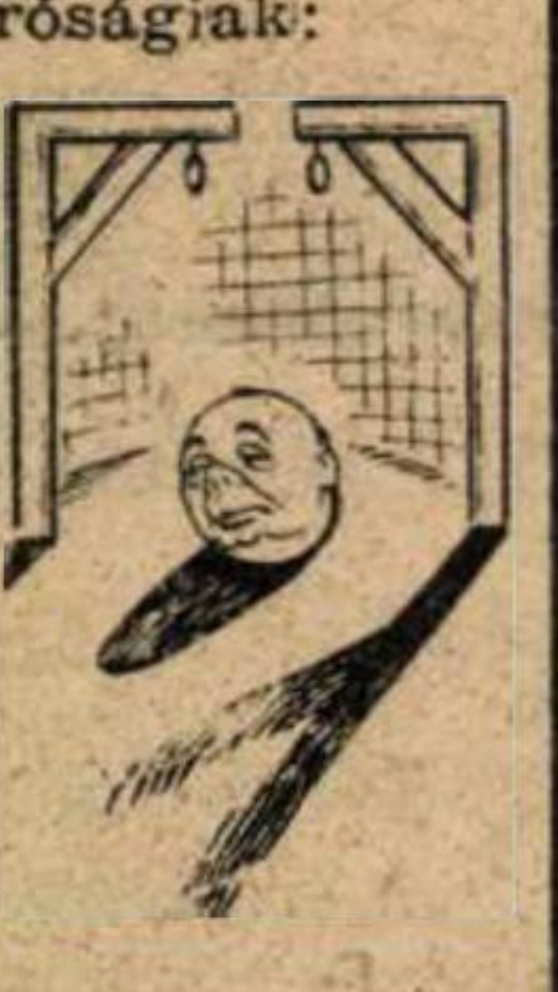

Operáció közben

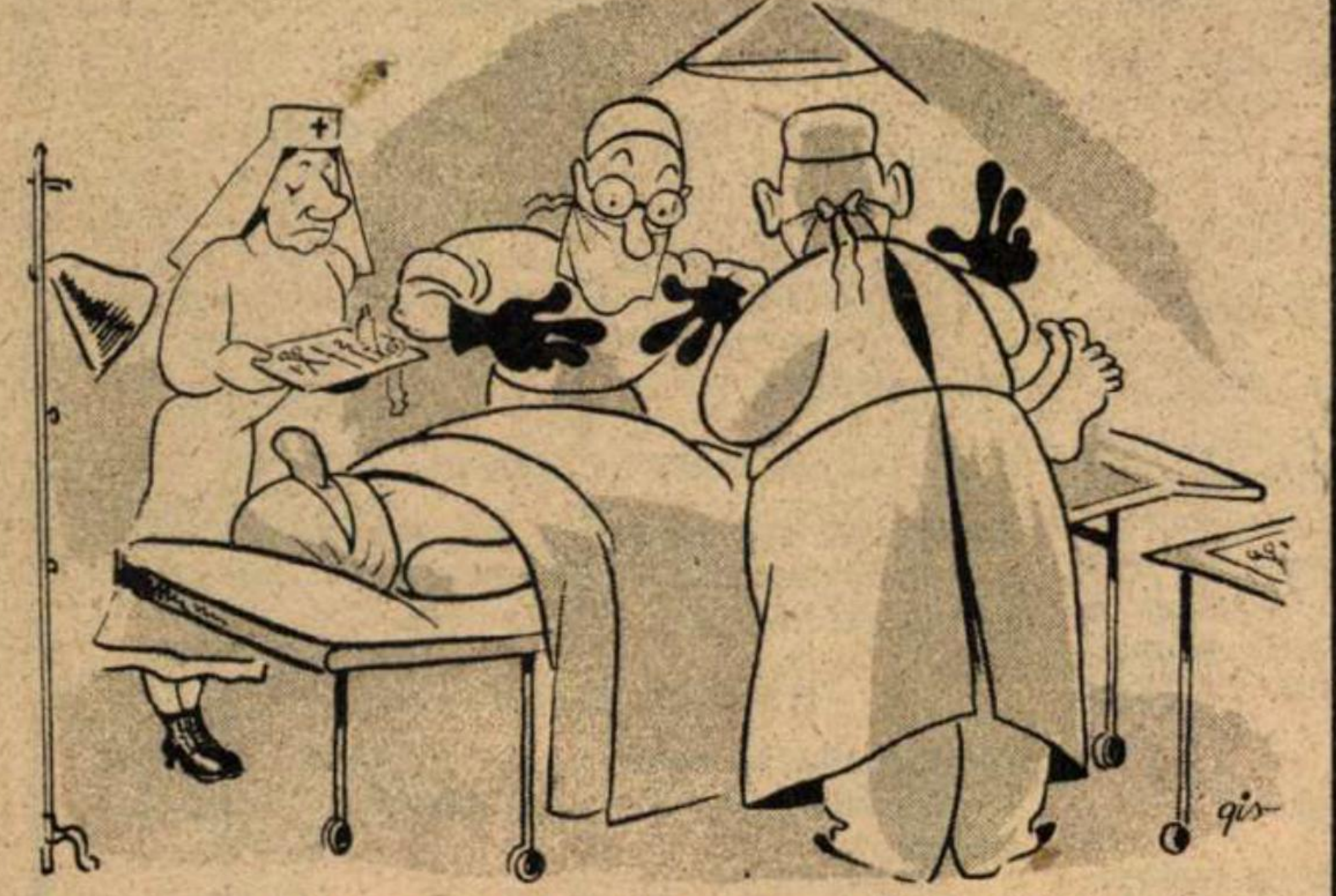

— Mondd öregem, nem kellene ezt az izét odábbtenni, vagy vágjuk le inkább ezt itt?

Megengedték a csont árusítását!

— A mócsingról később történik intézkedés —

A nagyközönség körében osztatlan tetszést keltett, hogy a város közellátási hatóságai megengedték a csont árusítását, s így **lehetővé vált, hogy minden asztalon csontleves párologjon.**

Ugy értesülünk, hogy a közeljövőben felszabadítják a mócsingot, sőt, esetleg a porcogót is. A szőrről, bőrről, tollakról még nincs intézkedés.

Itt említjük meg, hogy dr. Blöd Ottmár találmányt nyújtott be a Szabadalmi Hivatalhoz. Találmányának lényege abban áll, hogy **az állatok tiltott levágása nélkül, egy szellemes eljárással ki tudja vonni belőlük a csontot.**

A KÖNYVNEK
már megint megvan a becsülete

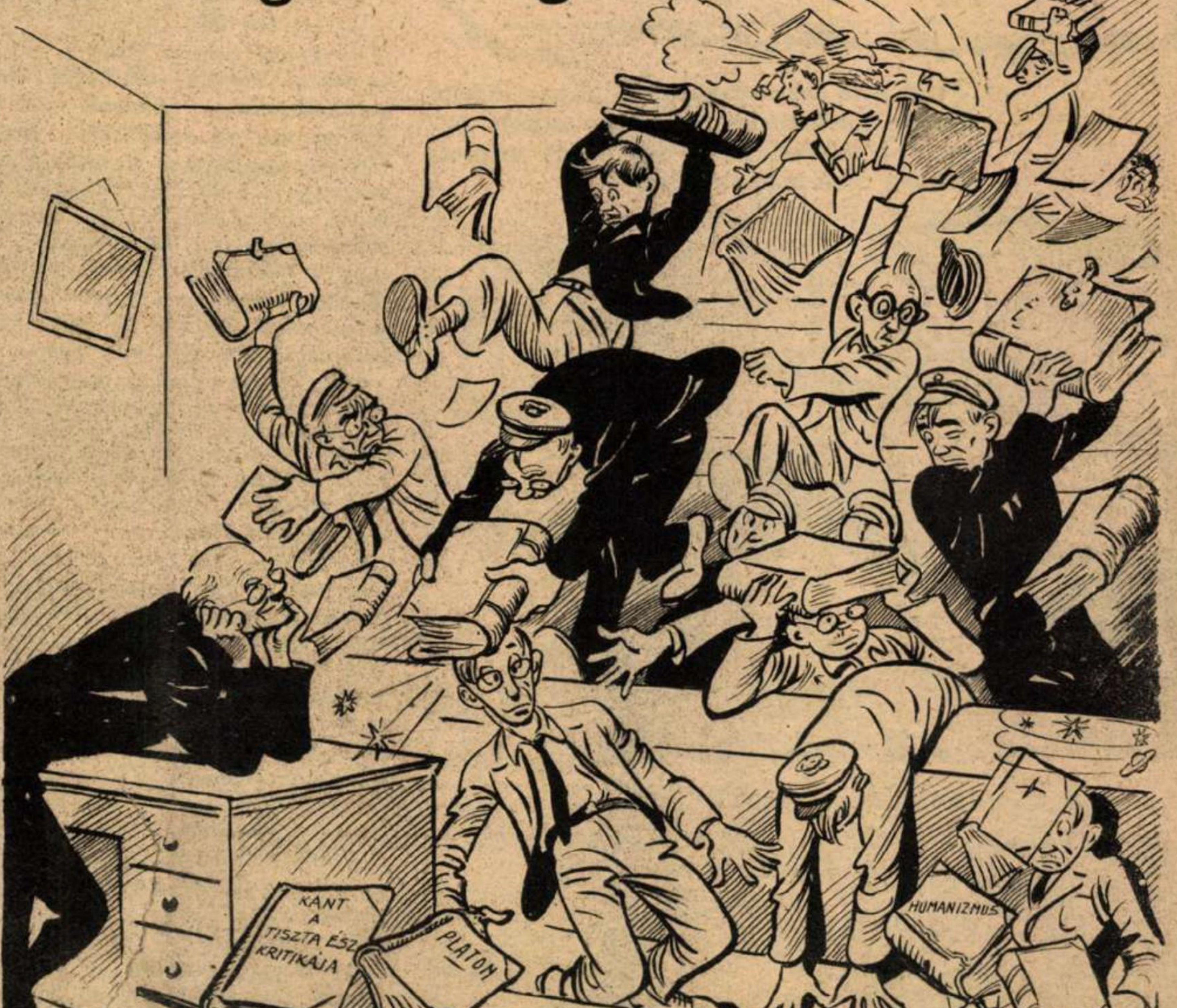

Egyetem-begyetem, tengertánc,
hajdanában régen
nem volt tányérsapka még
a diák fejében,
nem volt hitvány pecsovics,
földesúr bolondja,
hogy megmentse nemzetét,
az volt csak a gondja,
szabadságot követelt,
földet a parasztnak,
fellélekzett a szegény,
reszketett a gazdag,
dicsőség lett a kudarc
a hazáért veszve,
Vasvári volt a vezér,
Petőfi az eszme.

Egyetem, begyetem, tengertánc,
szinte hihetetlen,
elmúlt néhány évtized
s aztán jött a Bethlen,
fehér lovon Horthy jött,
szíve-szava német,
nyereg alatt puhítá
a nyomorgó népet.
— Üsd a zsidót halálig! —
ez a jelszó hangzott
s ütötték ki útban volt,
zsidót és parasztot,
és a diák, a dicső
ősök unokája
Horthy úrhoz térdepelt,
felesküdött rája.

Egyetem, begyetem, tengertánc,
az volt ám a móka,
tányérsapka, gumibot,
Erger-Berger nóta,
nem volt már a maszlagnak
kezdete, határa,
Hirig Simon felmászott
a Turul-madárra,
e szótól, hogy Egyetem,
pirult már az orcád,
magyarkodó svábokon
tönkrement az ország,
Horthy után Szálasi . . .
nem kell magyarázat,
övék lett a hatalom,
mienk a gyalázat!

Egyetem, begyetem, tengertánc,
azt hihetnéd végre,
szebb jövőnek napja szállt
fel a magyar égre,
a parasztnak földje van,
temetjük a multat,
egy hely van: az egyetem,
hol sosem tanultak,
hogyha néznéd közelebb,
tudom, meg se lepne,
mit takar a tüntető
nemzetiszín leple,
ám a bálnak vége már,
s aki nem lesz veszteg,
nem lehallgat, de leül
egynéhány szemesztert!

Darvas Szilárd

Vasárnap d. u. fel 3 órakor ügető

Áremelkedés

Humor az infláció korából:

— Mibe kerül ez a harisnya?

— Kétezer pengő!

— Micsoda? Jól hallok? Ilyen sok?!!

— Hogyan? Magának kétezerötszáz pengő sok?

BRILIÁNST, ÉKSZERT,
Aranyat
napi áron vásárol
Scheer György
Semmelweis-u. 19, félemelet 1

A VÁLASZTÁS EREDMÉNYE

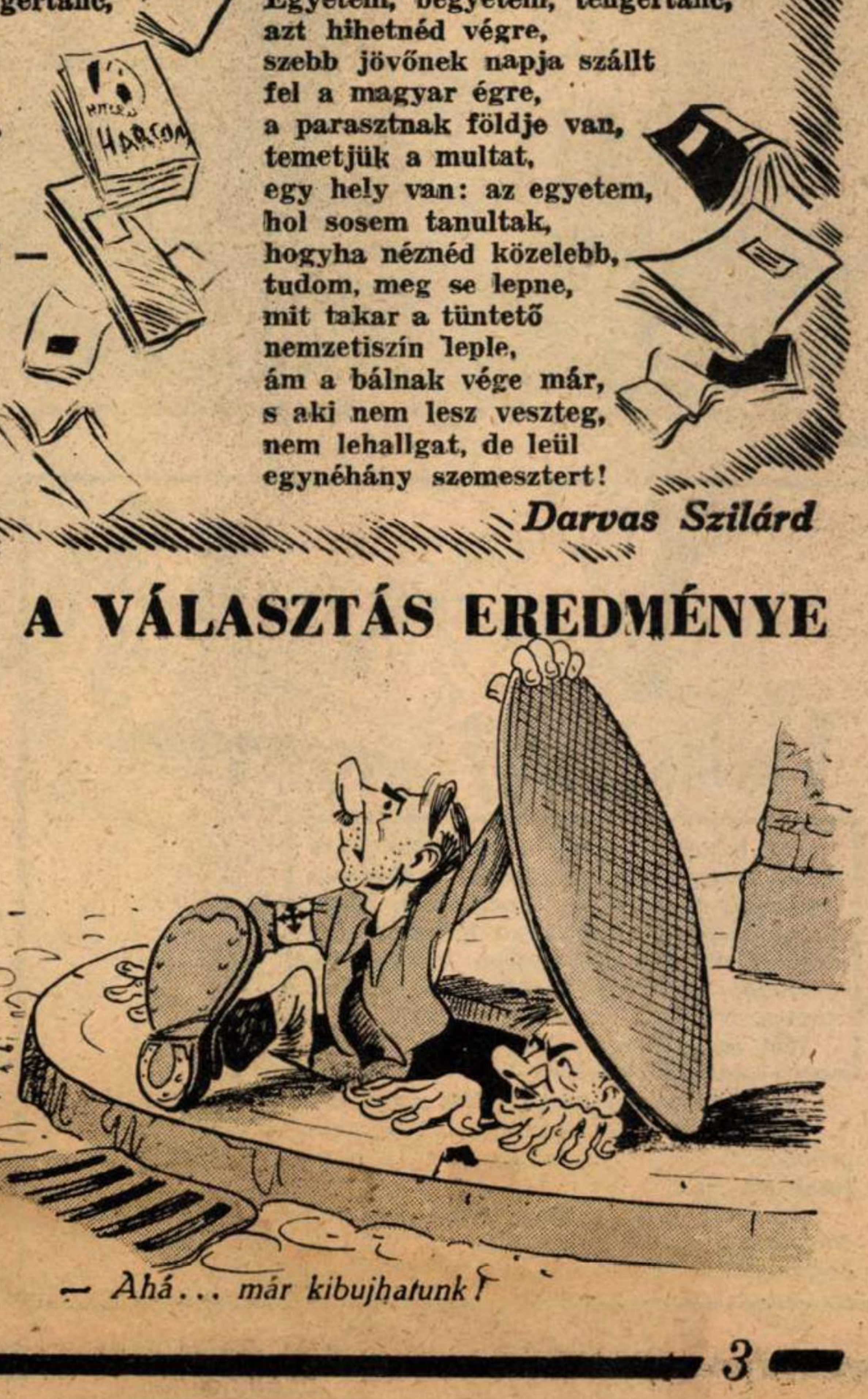

— Ahá . . . már kibujhatunk!

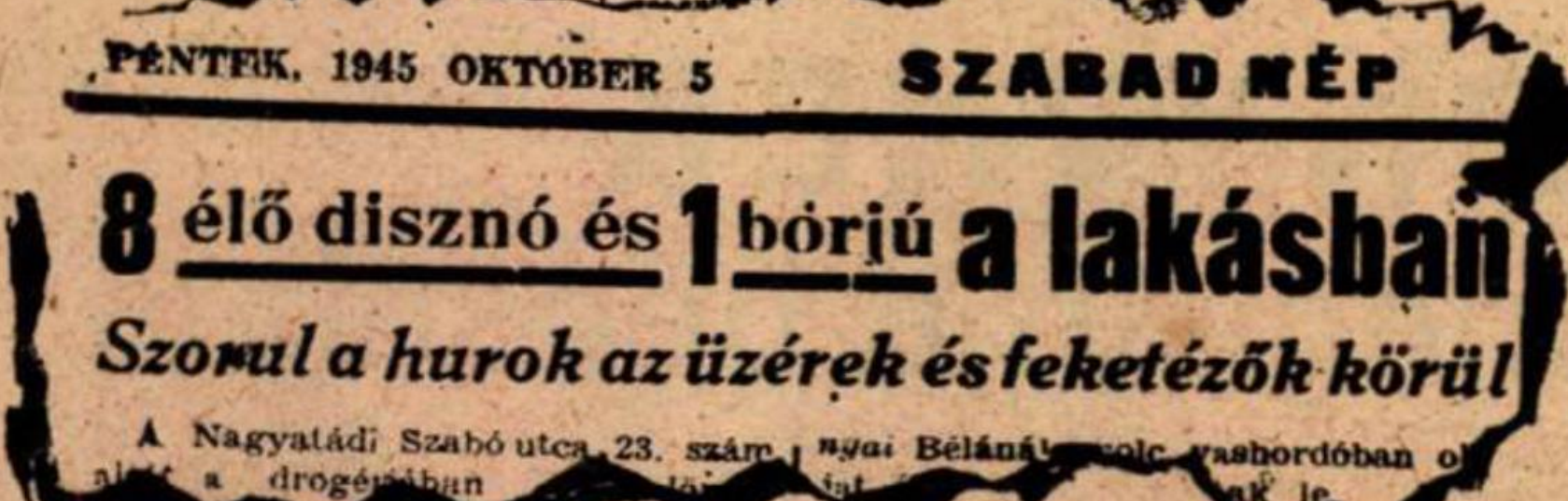

PÉNTEK, 1945 OKTÓBER 5 SZABAD NÉP

8 élő disznó és 1 borjú a lakásban

Szorul a hurok az üzérek és feketézők körül

A Nagyatádi Szabó utca 23. szám [illegible] Bélánál [illegible] vashordóban [illegible] a drogériában [illegible] ak le.

Fenti nem mindennapos hír rajzra ihlette három művészünket. A három rajzoló felgyujtott fantáziájában így jelent meg az Ó-utcai állat-appartement:

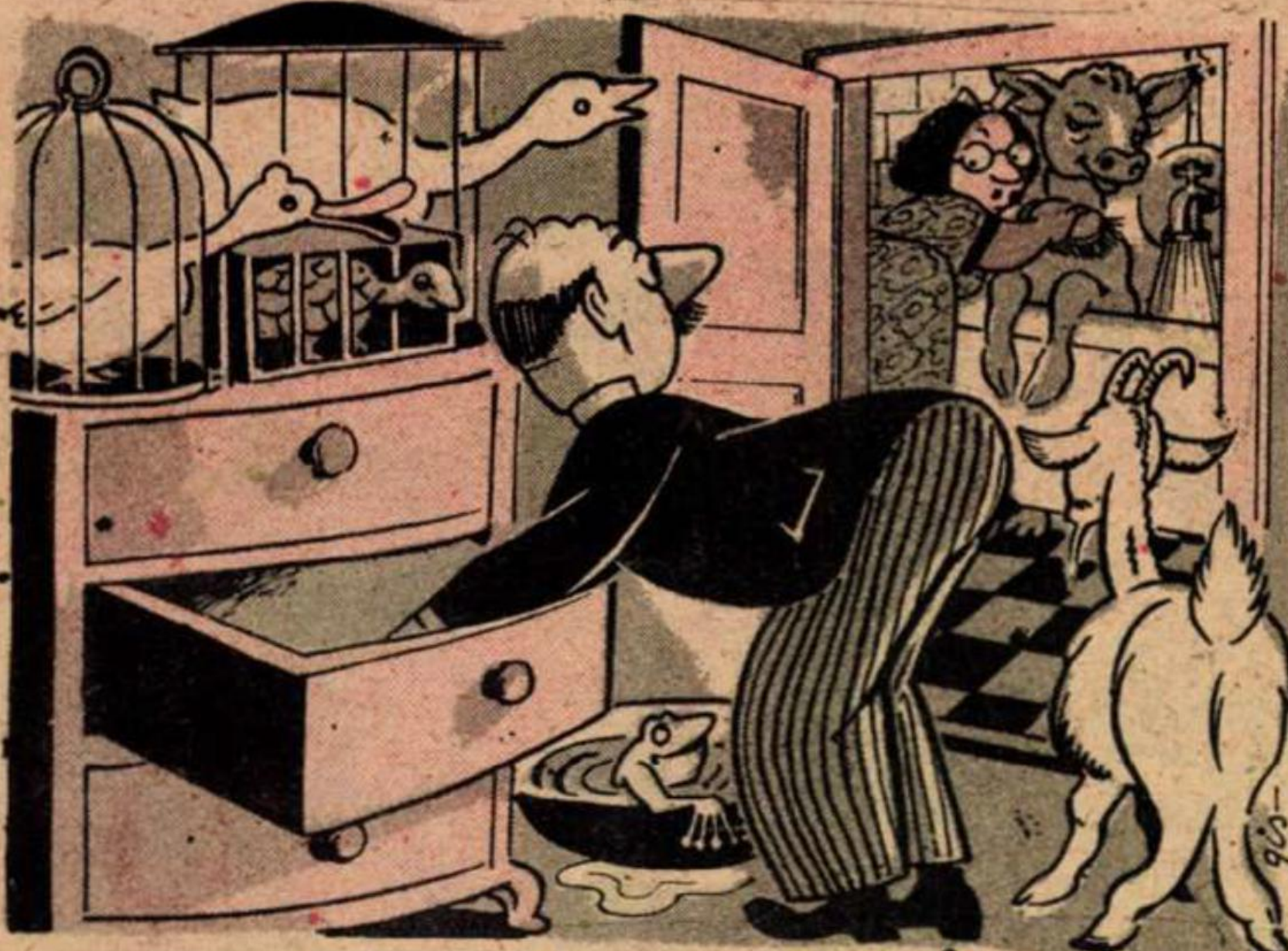

— Malvin, hova tetted a krokodilt?

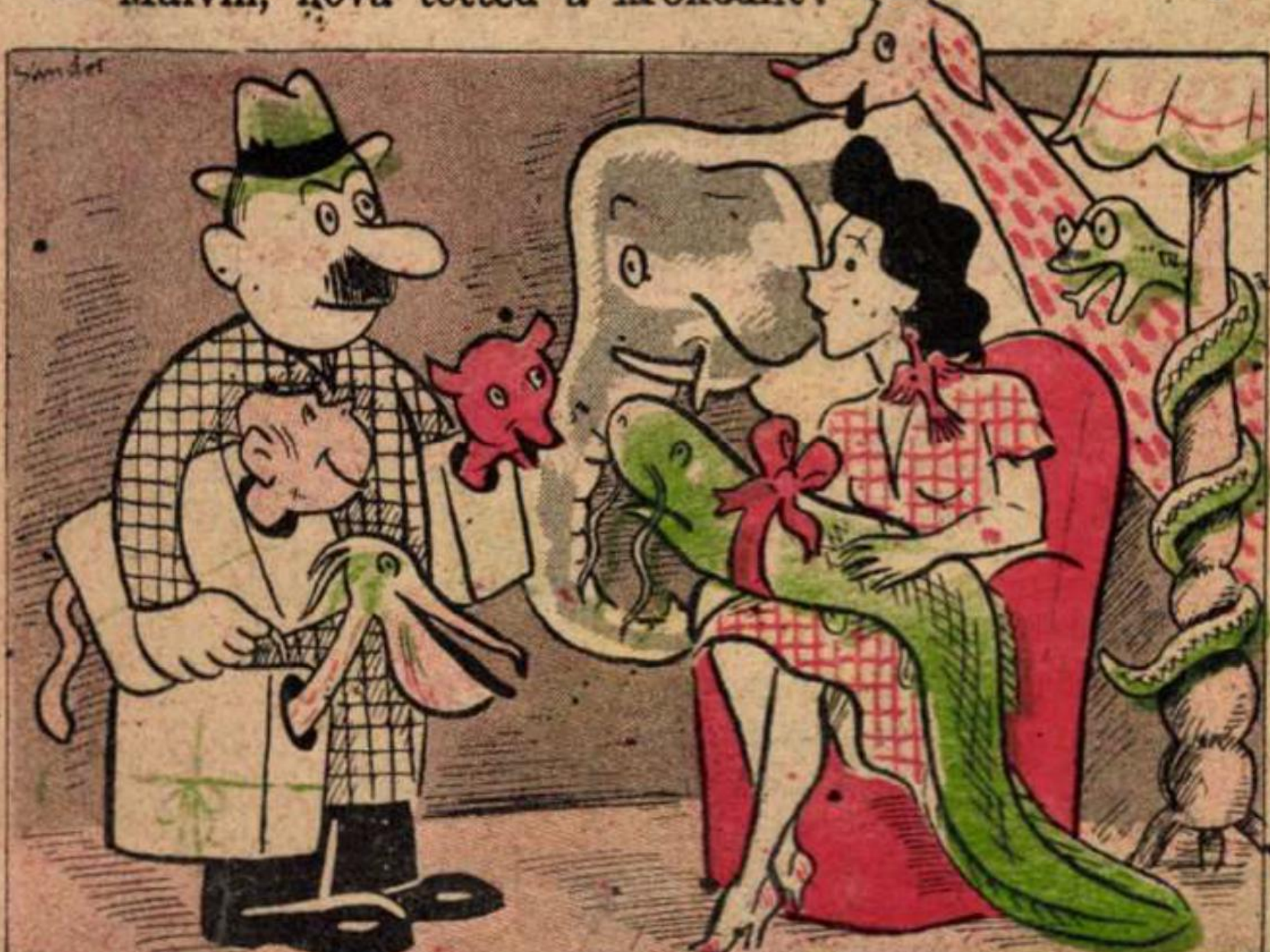

— Anyukám, kőszáli gast még jegyre sem lehet kapni!

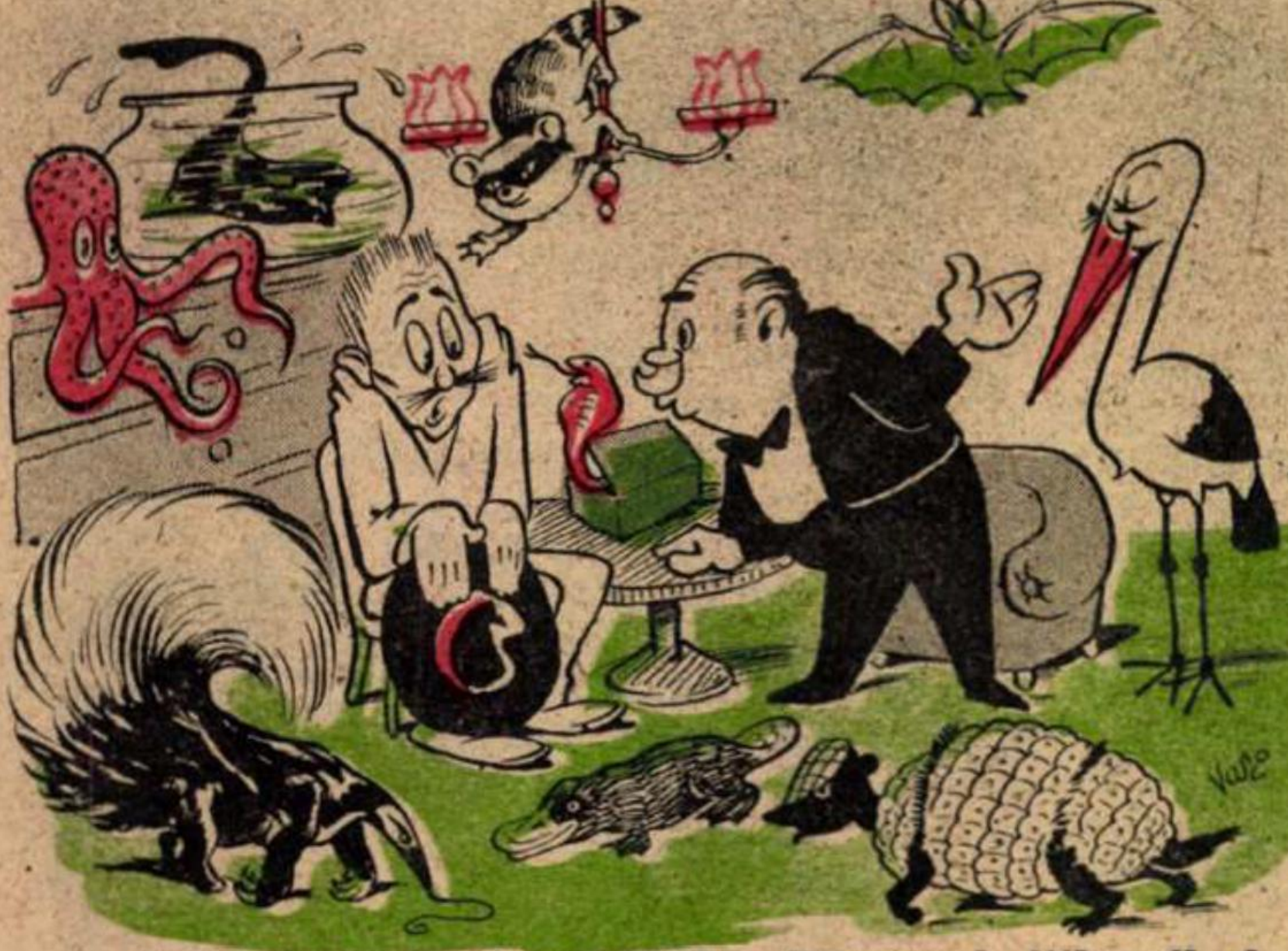

— Látja kérem, emiatt kellett a lányomnak itthonról elköltöznie!

Ludas Matyi megmagyarázza..

Azt kérdezi, sógor, a Kisgazda Párt most, hogy többségbe került a fővárosi választásokon s így módjában állna megvalósítani nagyhangú ígéreteit, fel fogja-e építeni Budapestet, kiirtja-e a reakciót és ellátja-e elégséges élelemmel a dolgozók éhező tömegeit?
Hát majd megmagyarázom!

Ambrus gazda megkérdezi templomjáró szomszédját:

— Mondd csak, komám, igaz-e, amit a főtisztelendő úr prédikáció közben mondott, hogy a kapanyél is elsül, ha az Isten akarja?

— Mán hogyne vóna igaz — hangzik a felelet —, bizony, hogy elsül a kapanyél, ha Isten is úgy akarja! Csakhogy eddig még soha nem akarta.

Taszajtó Nagy Gergely
tanuskodik

— Hallom, megen Pesten vótá, Gergely.

— Ott én, az ég roggyon a világra.

— Mi baj vót, Gergely?

— Velem 'semmi, csak a vót főszolgabíró urunkkal. Törvény elé került, merhogy avval passziózgatott a nyilasok alatt, hogy főbedurrantotta az embereket. Engem meg becitáltak tanuskodni. Kérdik, tudnák-é valami terhellőt a vádlottra. Mondok terhellőt nem tudok, csak azt tudom, hogy agyonütött eccsomó embert. Aszongyák jó fontojjam meg a szavamat, biztos vagyok-é benne? Mondok biztos nem vagyok, mer csak a saját szememmel láttam, de azir nincs kizárva, hommégis úgy vót, mer három napig feküdtek az uccán a hullák. Aszongyák erre, hogy főtevésekre nem lehet épiteni, mondgya el a kritikás napot. Mondok az úgy vót, hogy októberbe bemonta a rádió, hogy Káruj gyere haza, minden meg van bocsátva. Attú kezdve nem lehetett a Brézelmájer főbíró úrral birni. Aszonta, itt most már nemzeti világ lesz, megrendűte a Magyar Futárt, maga mellé vett két puskás svábgyereket s kezdték ledurrantani a gazdákat. Aszongyák mérgesen, hogy tényeket mongyak, mondok abba má nem vagyok impozáncs, mer tényeket nem csinyát a főbíró a szememláttára, csak gyilkosságokat. Aszongyák erre, mit nevezek én gyilkosságnak? Mondok példának akájér azt, hogy ugy beleduflázott a főbíró úr a flóbertjával a Gurgulya Nagy Esvány két szeme közé, mintha ott se lett vóna. No erre felugrik a főszolgabíró s elkezd orditani, hogy aszongya, buta almafabéta paraszt, még ez akar tanuskonni, huszan is látták, hogy nem flóbert vót, hanem vincseszter. No mondok, isten álgya magikat s menek haza. Hát otthun meg a Piros kezd el vegzálnyi, hogy így meg amúgy, micsinyátam Pesten s nem hitte egy szavamat se. Impozáncs ember vagyok, ismerhecc Péter, de erre má kigyüttem a konferencijámbú s ráordítottam: Az ántiját annak a szelid lelkednek Piros, mennyivel szebb vóna a világ, ha te tárgyalnál Budapesten s a Népbíróságot vettem vón el feleségül...

MEGSZŰNIK A TOLONGÁS!

Egészségi állapot, foglalkozás és politikai magatartás szerint osztják ki az ajtókat a villamosok utazóközönsége között!

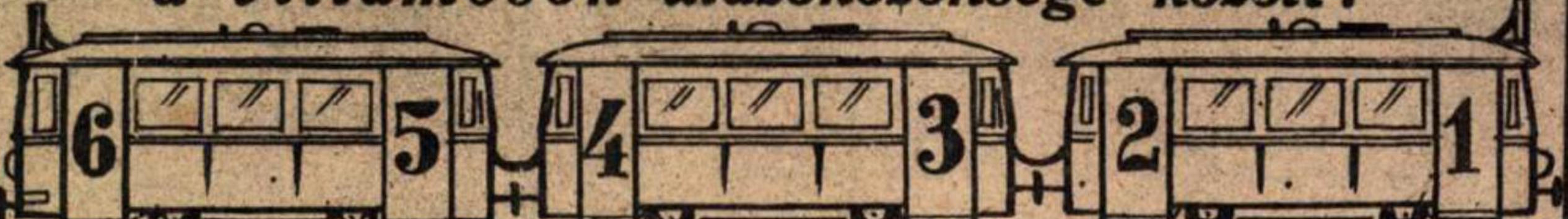

Általános örömet keltett az a rendelkezés, amely szerint a betegek, sánták, bénák és vakok után az orvosok is

AZ I-ES SZÁMMAL JELZETT AJTÓN

szállhatnak fel a villamosra. Kétségtelen, hogy derék orvosaink az utazás egyébként unalmas perceit is hivatásuk gyakorlására fogják fordítani, s a szó legszorosabb értelmében rájuk akaszkodó és támogatásukat kérő betegek, akik, mondjuk, a Rákóczi-úti megállónál akaszkodtak rájuk, nem egyszer gyógyultan fogják elhagyni a villamost a Nyugatinál. A Beszkárt azonban nem csupán a test gyógyítására gondol áldásos ujításai során. Mert, amint értesülünk,

A 2-ES SZÁMÚ AJTÓN

ezentúl csakis reakciós politikusok és gyógyításuk céljából, a nemreakciós politikusok meg a Ludas Matyi munkatársai szállhatnak fel. A kétféle pártigazolványt felmutatók, mintegy ezzel tanujelét adják helyezkedési képességeiknek, előnyben részesülnek a felszállásnál.

A 3-AS SZÁMÚ AJTÓN

először is a rossz írók, rossz színészek és a művészet más ágainak tehetségtelenjei szállhatnak fel. Utánuk: a kritikusok. Ha kevés volna a felszállásra jelentkező rossz író, a kritikusok bizonyos százaléka köteles leszállni és, de most már rossz írói minőségében, újból felszállni.

A 4-ES SZÁMÚ AJTÓN

elsősorban a kisnyilasok szállnak fel. Utánuk: a kisdemokraták. Ha valaki esetleg mindkettő, kivételesen egyszerre szállhat fel.

AZ 5-ÖS SZÁMÚ AJTÓT

fenntartják a teljes taglétszámmal utazó új pártoknak. Itt lesz a legkényelmesebb az utazás.

A 6-OS SZÁMÚ AJTÓN

a nagynyilasok, a volksbundisták és az SS-legények szállnak fel.

Utánuk: az özönvíz.

Bumbucka Turpl

NEM MIND ARANY...

Árva házrom áll magában
Egy teleknek a lábában,
Felépülne
Hamarjába,
A földszintje, emeletje,
Csakhogy nincsen tőke rája,

Tűnődik háziúr állván,
Ábrándozva kamatlábán,
Váltót adja,
Cserélgeti,
Hogy mit vegyen, télre legyen
Ennivaló bőven neki.

Költségvetést is kérhetne,
Arra sincsen semmi kedve,
Négy kerítés,
Négy magas fal,
Sem ablaka, sem ajtaja
S tető is rossz, az a nagy baj.

Árva házrom, szegény házrom,
Sosem épülsz, azt már látom,
Soha többó
Fagyos télig,
Mert ha éppen van rá pénz is,
Egy — libáért elfecsérlik!

Veszélyben a föld!

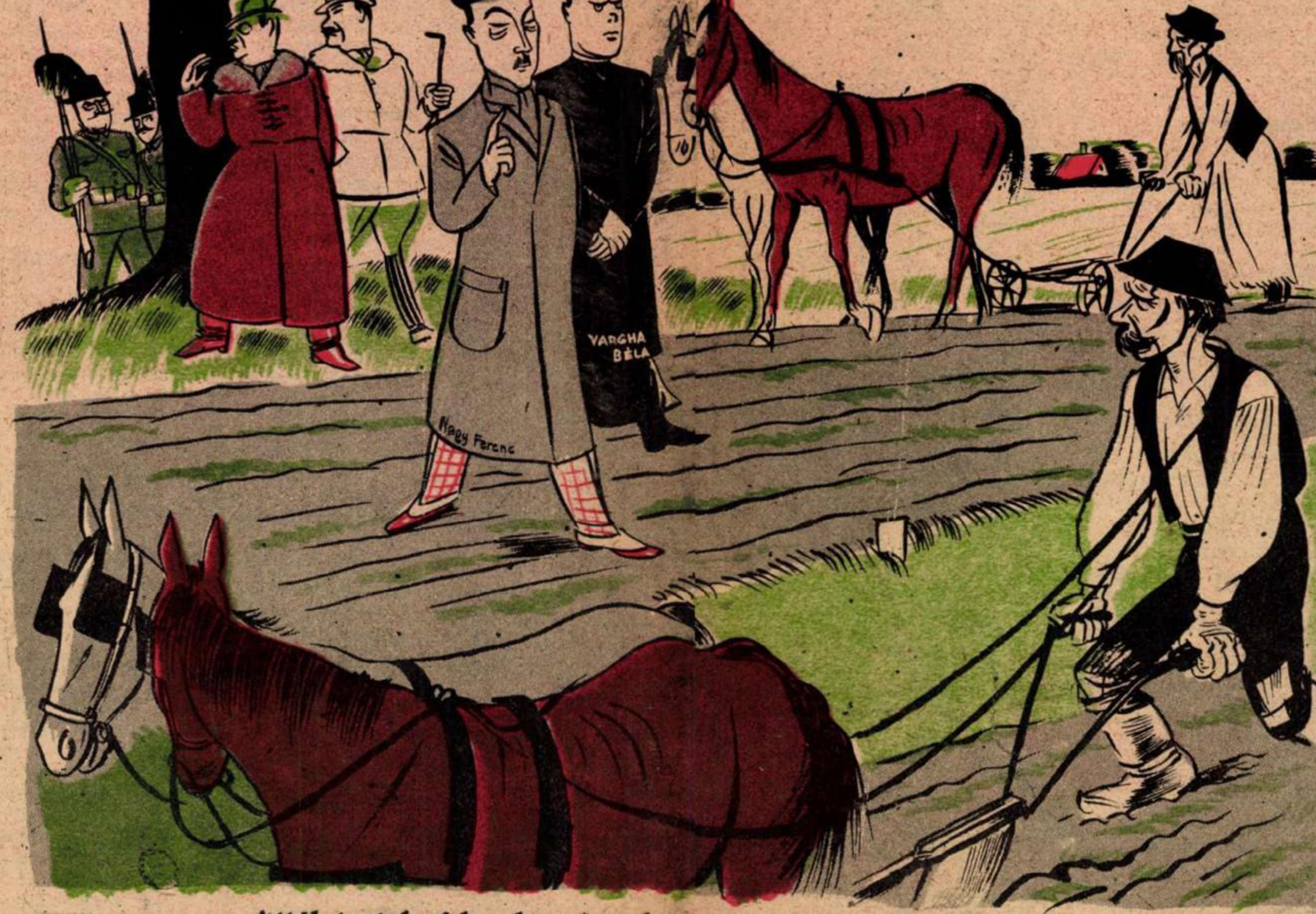

Attól tartok édes komám, ha győznek a kisgazdák,
Nem maradunk mi már soká kis földünkön kis gazdák.

SZŐRMEBUNDA
VÉTEL-ELADÁS ÁTSZABÁSOK GASZTONYI szűcsmesternél, RÁKÓCZI-UT 82.

A választás után!

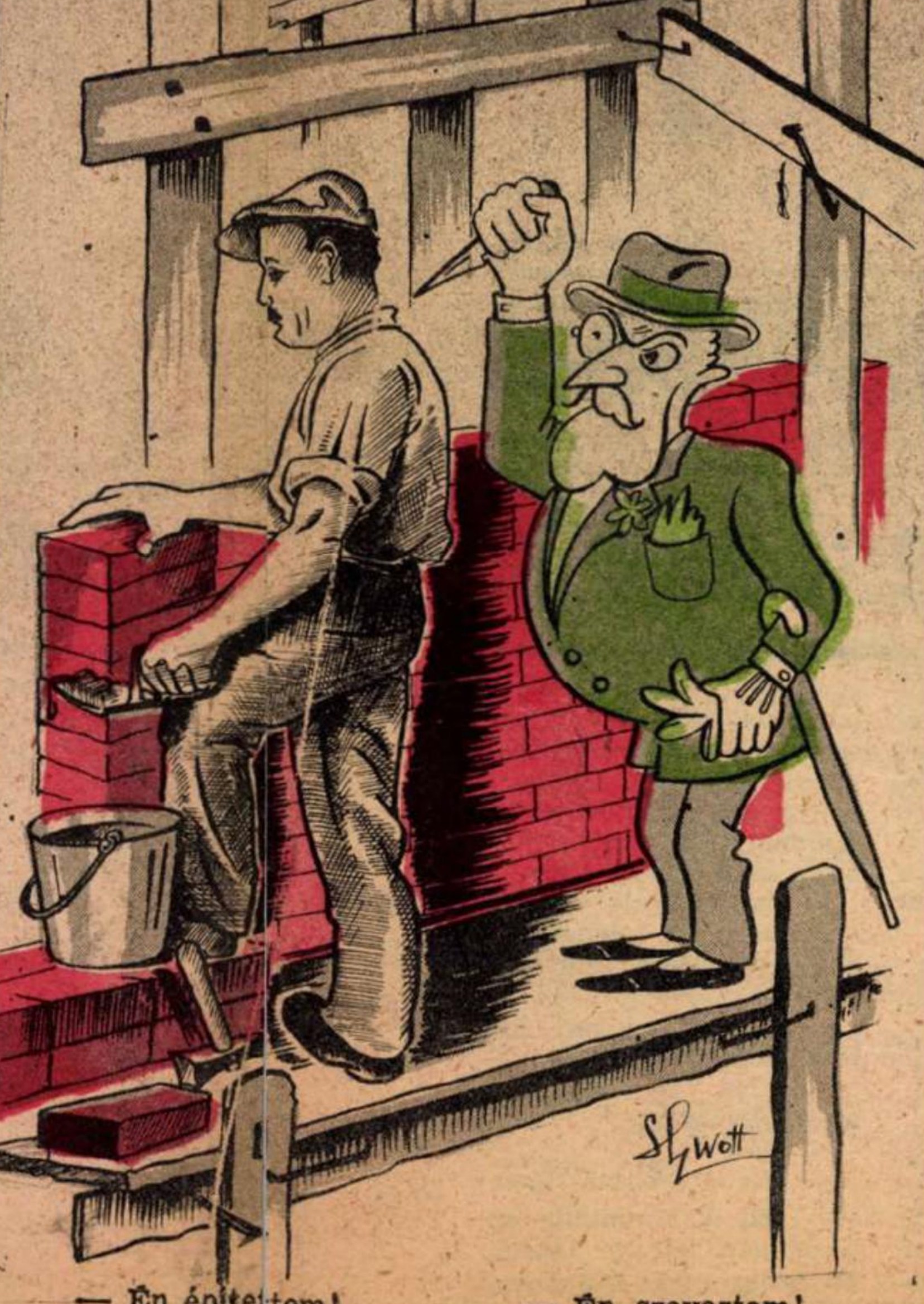

— Én építettem! — Én szavaztam!

MAI ÉRTÉKÉT FIZETEM
férfiruháért, szövetért
SAJÁT ÜZLETEM RÉSZÉRE
ANDRASSY-ÚT 47
(OKTOGON ABBÁZIA MELLETT)

Csodaszarvashibát követtem el,
— mondja Imrédy Béla

Mi is meginterjuvoltunk néhány háborús főbűnöst.

Szálasival

nem volt szerencsénk, azt mondta, hogy amióta megbilincselték a kezét, azóta nem tud beszélni, mert gesztikulálás nélkül képtelen rá. A bilinccsel tehát a csuklójára forrasztották a szót.

Reményi-Schneller

tőlünk kérdezett, érdeklődött, hogy milyen az új kormány, szeretné ugyanis tudni, hogy milyen kormány lehet az, amelyben nem ő a pénzügyminiszter.

Endre László

az ijedtségtől nem tudott beszélni s csak azt hajtogatta magában, hogy tudta, hogy ennek egyszer rossz vége lesz, a filoszemitákkal a végén csak kitolnak, a jószíve vitte a vesztébe.

Bárdossy

nem nyilatkozott, mert nem ismerte el a Ludas Matyi szerkesztőségét s különben is szándékában van hadat üzenni a Szovjetuniónak, ezúttal a saját személyére.

Végül is

Imrédy Bélával

folytattunk intervjut. Nagyon érdekes volt. Azt állította, hogy a bank tette tönkre. Már annyival tartozott, hogy kölcsönvetelni volt kénytelen. Nagyobb hatalmat követelt s így a tartozásait is ki tudta egyenlíteni.

A csodaszarvasmozgalmat azért kezdeményezte, mert aránylag még a csodaszarvas volt az egyetlen őse, amelyikkel nem volt baj. A mozgalomról mégis kiderült, hogy csoda szarvashiba volt. Különben kijelentette, hogy zsidószármazású s emiatt szeretne is Zsolt Bélával beszélni, megbeszélni, hogy mint az üldözött faj képviselője, milyen könnyítésekben részesülhet. Megígértük neki, hogy elintézzük a kóser koszt bevitelét a cellájába.

Hitlert őrültnek, Szálasit hülyének, magát baromnak mondja.

Angol, illetőleg orosz beállítottsága ellenére még mindig bízik a németek győzelmében.

Kun páternek sohasem hallotta a hírét, csak személyesen ismeri.

Végül kijelentette, hogy igazolása után a valutaszakmában óhajt elhelyezkedni.

A NAGYBIRTOKOS kisded éneke

Irom már a kérvényemet.
Mentesítsék kétszáz holdam,
Kiderülhet utólag, hogy
Én is ellenálló voltam.

Én nem tudom megmondani,
Mi az, minek ellenálltam,
De majd mások kikeresik,
Hogy mit és hogyan csináltam.

Nézze, pupák, ha Pestnek van
Kétszázezer kisgazdája,
Akkor én is ellenálltam,
Kiki mérget vehet rája.

Mérget vehet, s vegyen mérget.
Akinek ez nevetséges.
Budapest kisgazda város;
Most már minden lehetséges.

A Népbíróságon

Védő: Igaz ugyan, hogy a vádlott két munkaszolgálatost agyonütött, ezzel szemben megőrizte öt deportáltnak a holmját. Ezeket a dolgokat önhibáján kívül csak azért nem tudta visszaadni, mert közben azokat is agyonverte valaki.

E heti számunkat írták és rajzolták:

Aranyos Gusztáv
Byssz Róbert
Danvas Szilárd
Farkas Lujza
Feleki László
Gábor Andor
Gergely Miklós
Hidvéghy Ferenc
Kaján Tibor
Királyhegyi Pál
Kertész Endre
Leszkay András
Palásti László,
Pártos Jenő
Sándor Károly
Sebők Imre
Selmeczy Ferenc
Siwoti Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Szűr-Szabó József,
Tabi László
Toncz Tibor
Vasi

UJ SZEREPBEN

Ludas Matyi hasábjainkról kiruccant a világot jelentő deszkákra. Szinpadi megszemélyesítője. *Farkas Erzsébet,* a Nemzeti Színház tehetséges fiatal művésznője.

Minden külön értesítés helyett

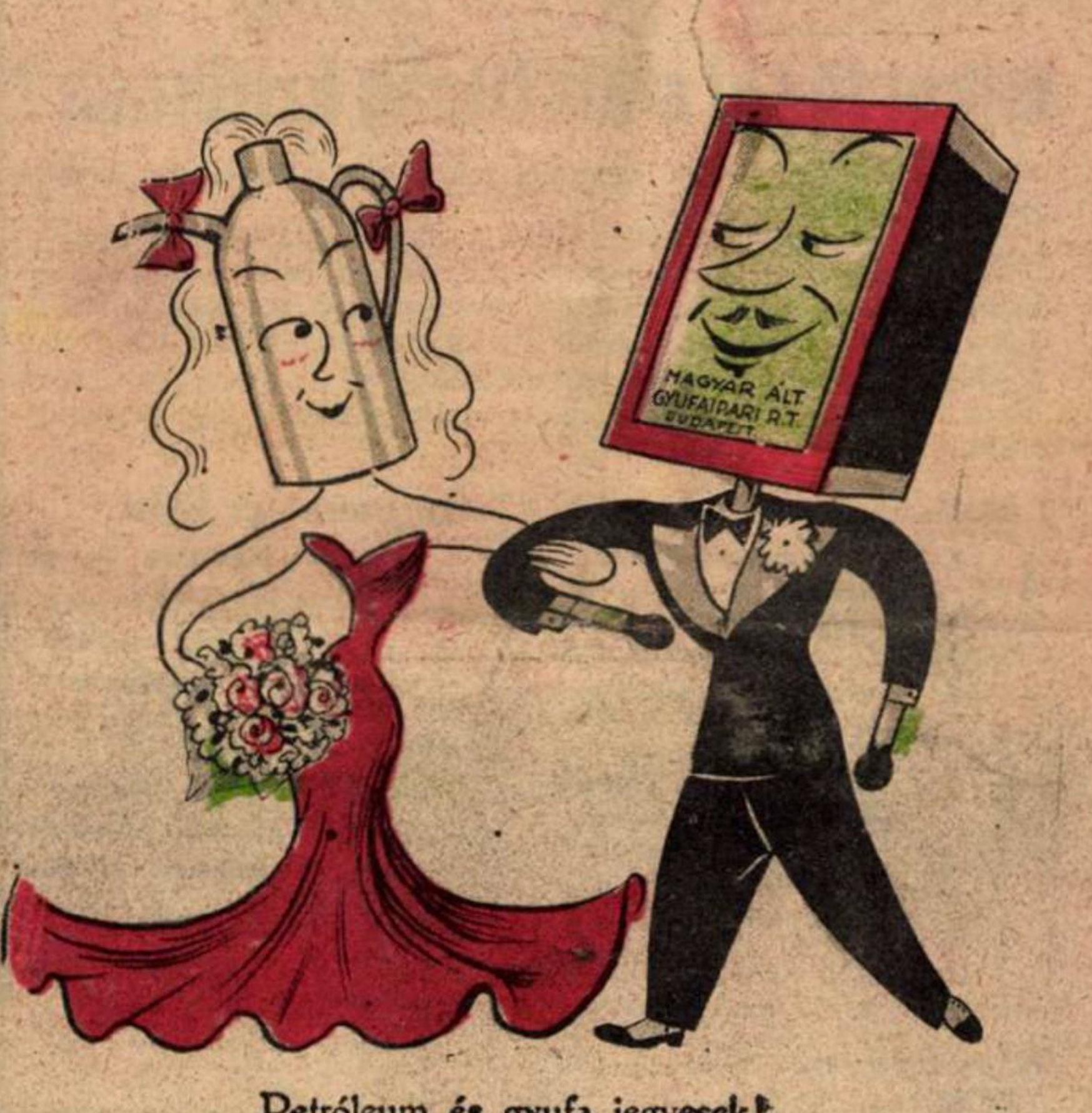
MAGYAR ÁLT. GYUFAIPARI R.T. BUDAPEST

Petróleum és gyufa jegyesek!

Gaz-embertragédiája

Jelenet az utolsó képből

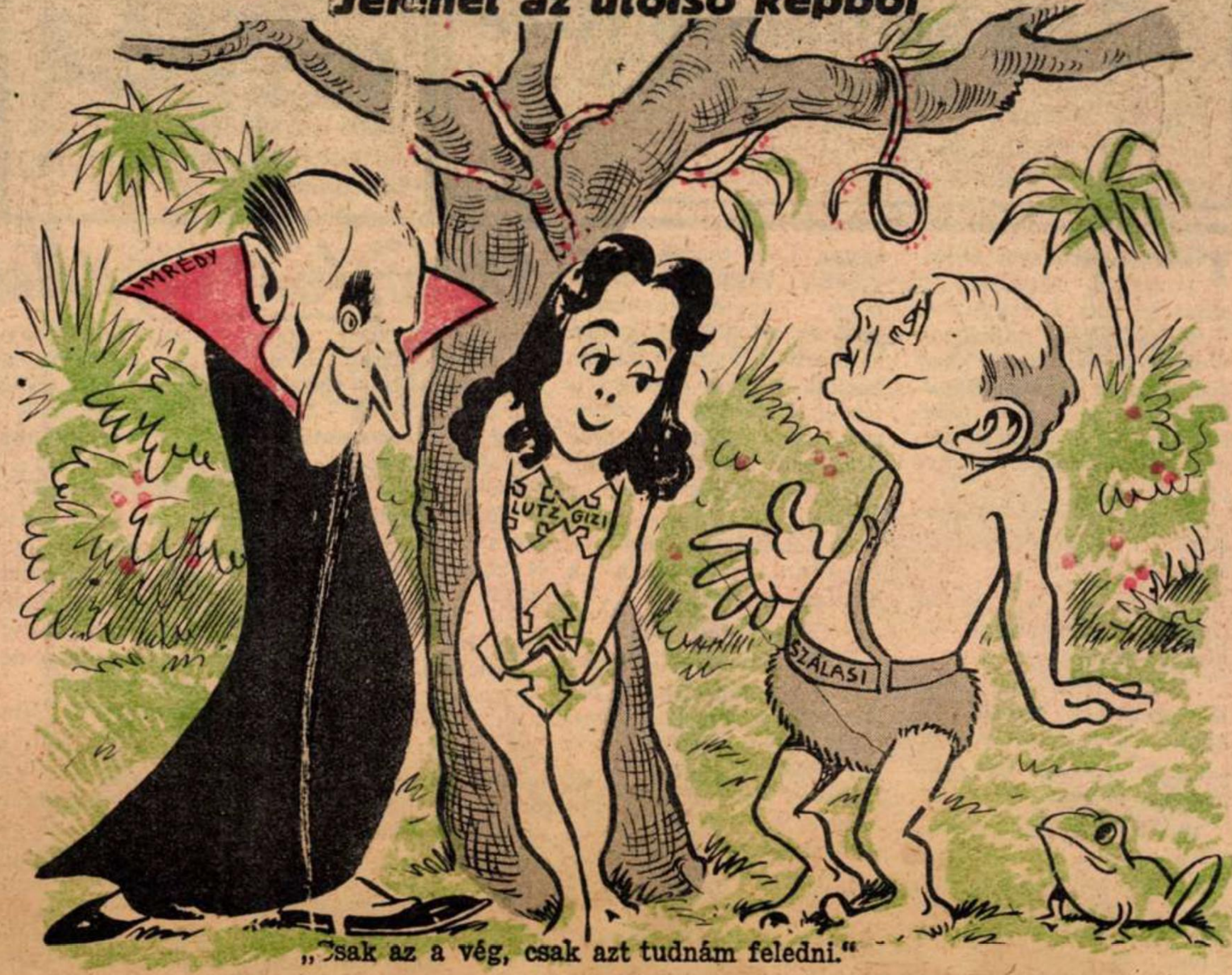

„Csak az a vég, csak azt tudnám feledni."

Egy igazán jóember vallomásából

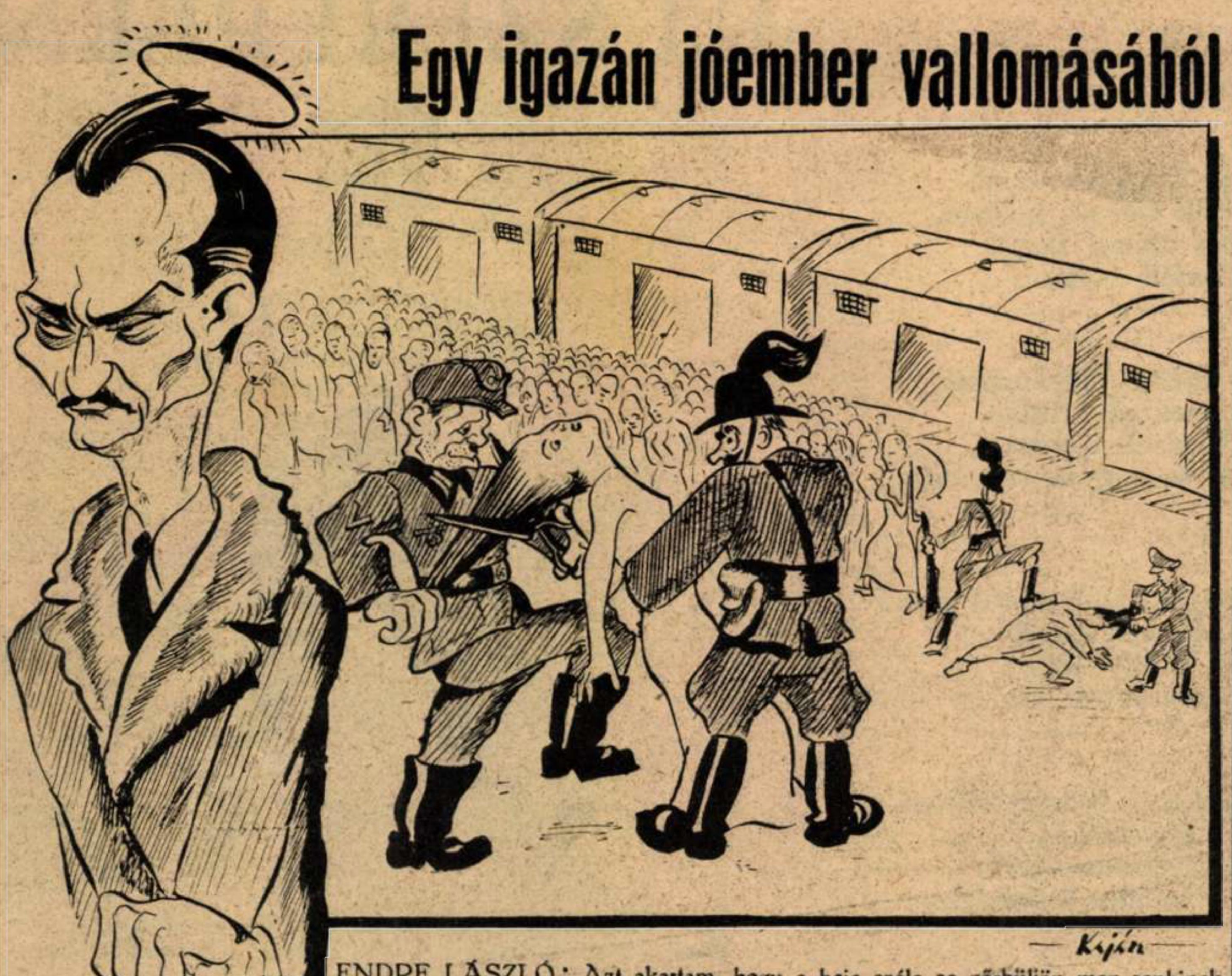

ENDRE LÁSZLÓ: Azt akartam, hogy a haja szála se görbüljön meg senkinek.

Inyesmester színházi receptjei

avagy

Miket főz ki a Kis Ujság kritikusa?

A Kis Ujság egyik legutóbbi számában a következő kritika jelent meg Bajor Giziről:

„Aranykorsóban tüzes óboron csillanó játékos napsugár”...

E sorok megrázóan bizonyitják, miféle bonyodalmak származnak; ha a kritikus helyett tévedésből a pincemestert küldik el, hogy színházi beszámolót írjon. Amennyiben a Kis Ujság a jövőben is a vendéglátó ipartól kölcsönzi ki hasonlatait, rövidesen a következő fogásokat találják nevezett lap lacikonyháján:

Latabár Kálmán

Operettszószban meghempergetett idei csőtészta hirtelensült tavalyi viccekkel körítve.

Gombaszögi Ella

Rubintos serpenyőben kétoldalt békebeli rostélyos saját zsirjában.

Major Tamás

Izletes csonthús ecetes tormával, apró Gobbi-szeletkékkel köritve, á la Nemzeti Szinház.

Makay Margit

Királyi szárnyas, frissen levágott darabokban, berántott Palasovszkyval.

És végül, abban az esetben, ha a Kis Ujság színházi kritikusa a népbirósági beszámolókra is kiterjeszti főzőcskéit:

Kiss Ferenc

Kötözött sonka, sok spárgával, bitó-fatányérosnak kikészítve.

—*vas*

A 7 legennivalóbb vicce

— Meghalt a nagynéném... Egy élő liba maradt utána mindössze.

— Végrendeletet csinált?

— Igen. Enyém a zuza.

Ez komoly

Legtöbbet fizet író- és számológépeiért

NOVUM számoló- és írógépüzlet VII. ker. Dembinszky-utca 18. szám és V. Teleki Pál-utca 22. Telefon: 420—918. — Szives meghívásra gépeit a helyszínen felértékelem.

Más...

— Ezt a doktor Malomkövyt nem lehet megvesztegetni...

— Olyan tisztakezű?

— Áh! Annyit kér.

Nem bosszantó?

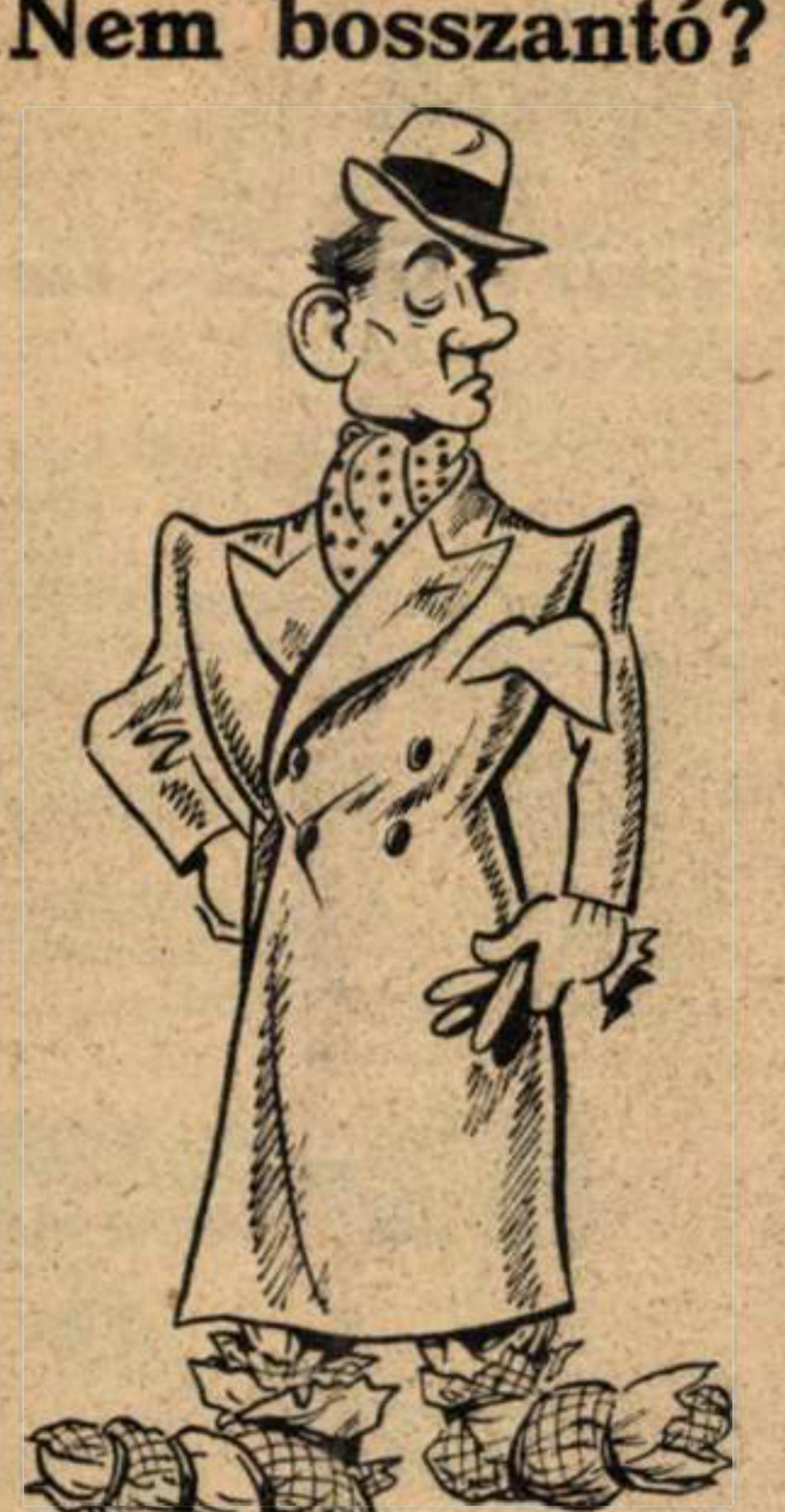

Ez itt Trofák Jenő, aki örökölt egy milliót és kiöltözködött.

Elhúzzák a NÓTÁJÁT!

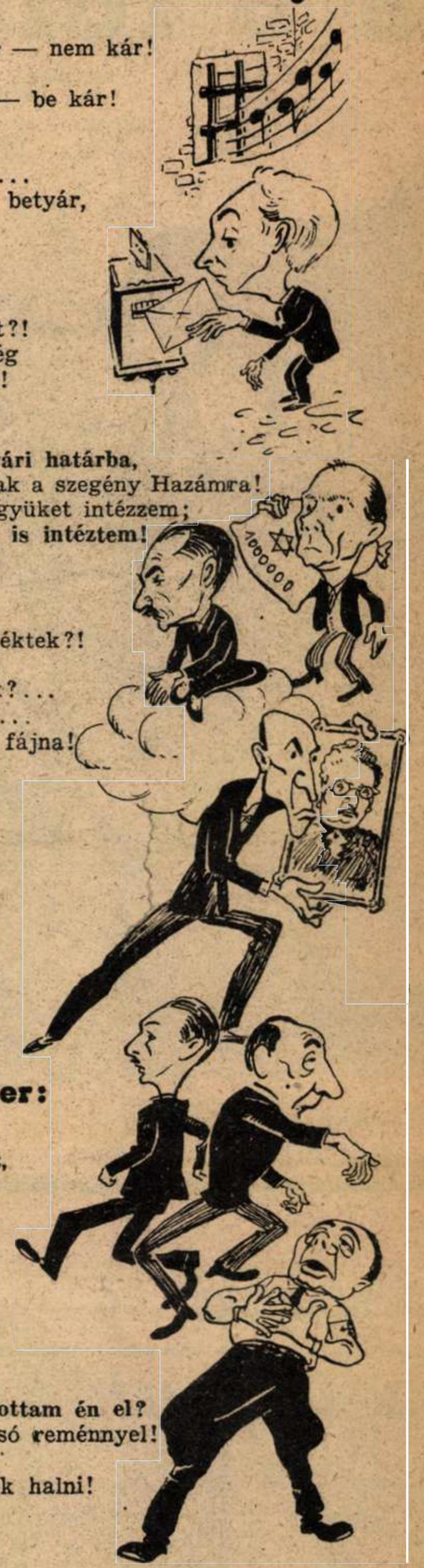

A becsali zárka fala
Rendőrökkel körülállva, nem kár — nem kár!
Bévül meg a jómadarak
Szomorúan nótázgatnak, be kár — be kár!
Mindnek — azt a kutyafáját —
Jól elhúzzák a nótáját...
Füleljünk csak... hallga-hallga...
Milyen nótát huzat az a betyár, betyár,
Sok betyár?

Bárdossy:

Csókolom a kis kezedet!
Mért is küldtem el a hadüzenetet?!
Pár szó volt csak... de most elég
Ahhoz, hogy elítéljenek engemet!

Jaross:

Kint éltem a Felvidéken az ungvári határba,
Nem gondoltam másra ott én, csak a szegény Hazámra!
A kis zsidók lepénzeltek, hogy ügyüket intézzem;
Elfogadtam és azután mindet el is **intéztem!**

Endre László:

Amikor majd nem leszek már,
Tudjátok meg, hogy ki voltam néktek?!
Bárcsak tudnám mi lesz
Ha a Népbíróság színe elé lépek?...
Nem véd senki... megvádolnak...
Kővel dobnak... nem lesz kinek fájna!
Kimondják az ítéletet!
S én az égbe leszek **deportálva!**

Imrédi:

Pénzem az nincsen nékem,
Ám volt egy nagymamám!
Majd ő igazol kérem,
Ha erre szükség lesz netalán?!
Ősimről felmutatnék
Jó néhány iratot...
Sajnos, mind összetépték
A németek és a nyilasok!

Reményi—Kunder:

(duett)

Úgy megyünk el egymás mellett,
Mint két ismeretlen...
A Pénzügyet és az Ipart
Vezettük mi ketten!
Te az Ipart deportáltad...
S mivé lett a Pénzünk...
Most a cella ablakából
Csak a multba nézünk!

Szálasi:

Nem tudom az életemet hol rontottam én el?
Gyógyítgatom a szívem egy utolsó reménnyel!
Elhuzatom halkan csendbe',
Én ebbe a **kegyelembe** bele fogok halni!
Összetartás!... Nem szeretnék
Egyedül maradni!!!

Nyilvánosan majd csak a Városi Színházban adható elő!
Engedélyezi a szerző: **Pártos Jenő**

Vízhatlan esőkabát

Férfi, női és gyermek esőkabátok, rendkivül jó minőségben, nagy választékban. Bermann Fülöp esőkabátüzem, Bajcsy-Zsilinszky-út 33., az udvarban.

Vízhatlan esőkabát

Ez történt egy délelőtt

Tegnapelőtt este bekopogtatott hozzám a házmegbízott s átnyujtott egy papírlapot, amelyről azonnal látható volt, hogy másodfokú végzés. Bepillantottam, s a velő megfagyott a vesémben. Beutalták hozzám Pefler Gyulát.

— Ki ez a Pefler Gyula? — kérdeztem eltűnődve.

— Ez az a Pefler Gyula, akit beutaltak önhöz — felelte.

— Dehiszen jómagam is nyomorult beutalt vagyok! — fakadtam ki.

— Ilyen az élet — mondta erre ő.

Hát ha ilyen, legyen ilyen. Jöjjön az a Pefler. Ha nem forgolódik, elférünk a díványomon ketten is. Esetleg ő alszik lábnál, én fejnél. De én ugyan nem teszek ellene semmit. Végtére is lehet, hogy nagyon kellemes ember. Mondjuk kitünő sakkozó. Vagy szépen énekel. Kitünő csevegő is lehet. Magam is jól csevegek, majd eldiskurálunk. Remélem, mosakszik mindennap. Jöjjön az a Pefler.

— Rendben van — mondtam mélabúsan a házmegbízottnak.

— Fellebbezze meg.

— Fellebbezi a görcs.

— Fellebbezzen. Ne húzzon ujjat a lakáshivatallal. Ne durcáskodjék. Ha nem fellebbez, azt könnyen szabotázsnak minősíthetik. Maga fogja a rövidebbet húzni.

— Azt húzok, amit akarok.

Vállat vont és elment. Én leültem egy sámlira és azon tűnődtem, milyen lesz Pefler. Öreg? Fiatal? Szakálla van? Monoklit hord? Irnok? Légtornász? Bosszantana, ha dadogna. Inkább legyen féllábú.

Később bejött hozzám a szomszédasszony, bizonyos Kvantáné. Ő is azt tanácsolta, hogy fellebbezzek.

— Mindenesetre nyer egy—két hetet. Ezalatt meghalhat az a Pefler. Meghalhat maga is. Istenem... emberek vagyunk.

— Irtózom az elöljáróságtól, Kvantáné. Inkább öt Pefler, mint egy délelőtt a lakáshivatalban.

— Várjon. Lehet, hogy ez a Pefler csakugyan öt. A sógornőmhöz beutaltak egy bizonyos Spék Aurélt. Szegény sógornőm örült, hogy egy magányos férfit utaltak be hozzá. Erre kiderült, hogy Spék Aurélnak felesége és hét gyermeke van. A lakása most valóságos gyermekjátszótér.

— Nem ijeszt meg, Kvantáné, lelkem. Nekem már minden mindegy.

Makacs elhatározásomnak nyilván híre mehetett, mert másnap délben egy lakáshivatali tisztviselő keresett fel. Nem kertelt.

— Miért nem fellebbez? — kérdezte szigorúan.

— Nem szokásom.

— Ehhez a bánásmódhoz nem vagyunk hozzászokva — mondta neheztelőn. — Ha nem talál jogcímet a fellebbezésre kérjen tanácsot valakitől. Nem nagyon demokratikus dolog, hogy a mi fáradtságos munkánkat ilyen tartózkodóan fogadja. Adjon be egy kérvényt uram. Csak *egy* próbát tegyen velünk, s majd meglátja, hogy aztán mindig nálunk fog fellebbezni.

Megesett a szívem rajta. Megszerkesztettem egy fellebbezést és bevittem a lakáshivatalba, számot kértem, sorba álltam, bejutottam, előadtam, megmagyarázták, átmentem, kikeresték, lementem, iktatták, felmentem, megnézték, beírták, átvettem, aláírattam, csatoltam, lementem, igazoltam, felvittem, utánanéztek, lepecsételték, bebizonyítottam, megmutattam, odatettem, megnézték, beadtam, iktatták, számot kaptam.

Ezzel a számmal azután hazamentem és leültem a sámlira. Nem tudom mennyi ideig ülhettem így, egyszerre csak csengettek. Magas, sovány, köpcös ember állt az ajtóm előtt. Azonnal láttam rajta, hogy csak Pefler lehet.

— Pefler Gyula vagyok — mondta és belépett.

— Ááá, igazán örvendek.

— Kérem, engem ide beutaltak.

— Ne is folytassa. Megfellebbeztem.

— Igen?

— Mit szól hozzá! Igen.

— Én is. Tudniillik én Kőbányán kértem lakást. Ez pedig nem Kőbánya. Ide én nem jövök. Megfellebbeztem.

— Rettenetes... — mondtam sápadtan — mind ketten megfellebbeztük. Most már bizonyos, hogy lakótársak leszünk.

Tabi László

✡ ELMENNÉK

félfizetésért templomszolgának a bivalytasnádi hitközséghez is.
Endre László, Andrássy-út 60.

Választási mérleg

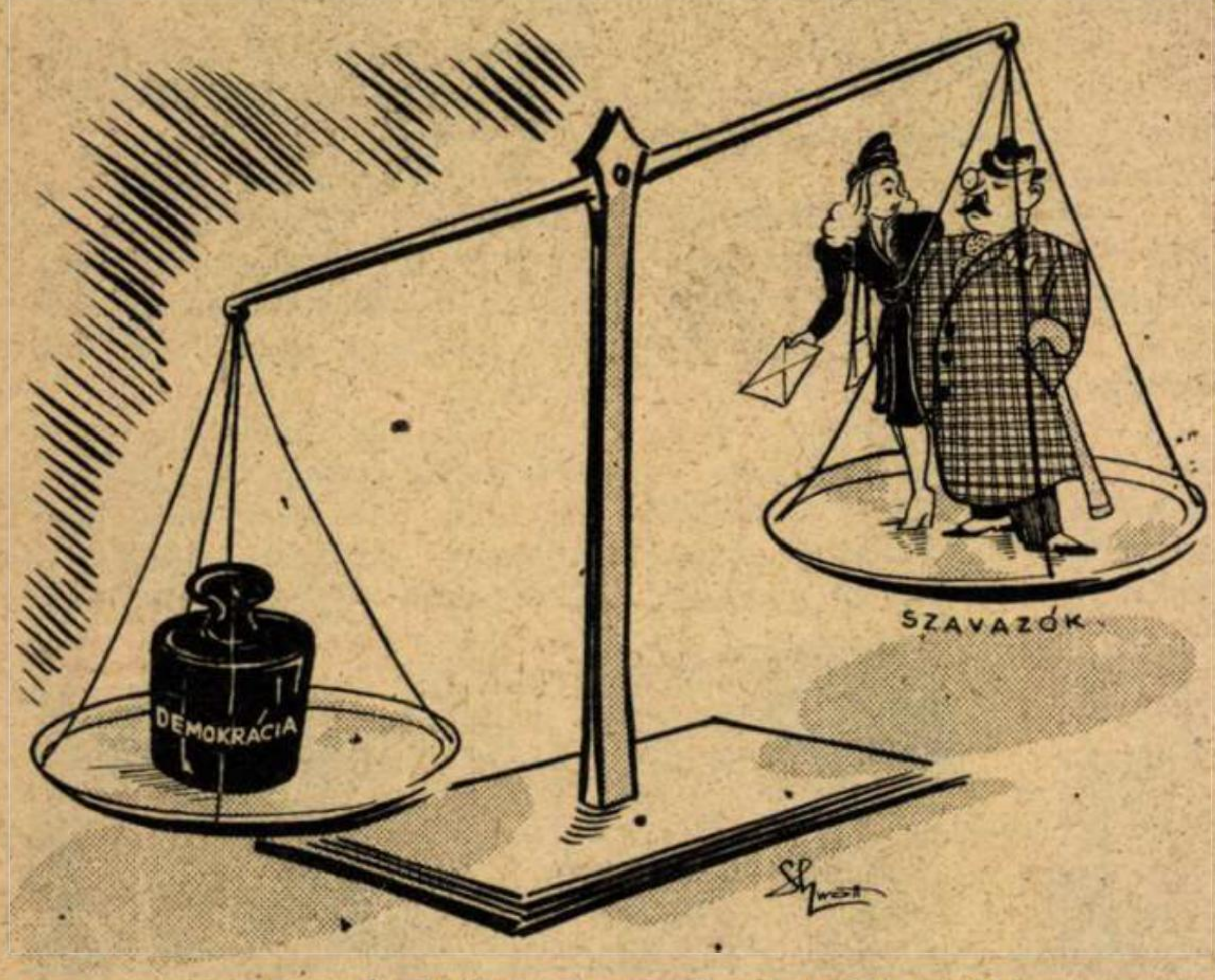

Megmérettél és könnyűnek találtattál!

Kulcsár és Huppert
Rózsa-utca 105. Tel: 323-762
Őszi kabátot kosztümöt, öltönyt, gyönyörűen és gyorsan vegyileg (szárazon) **tisztít.** Gyászruhafestések 36 órán belül készülnek

Rézi néni újjáépített szakácskönyve

Feleségem kölcsönkapta a szomszédasszonytól Rézi néni szegedi szakácskönyvét és bejelentette, hogy vasárnap abból fog sütni.

Eljött a vasárnap és a süteményt nem tudtam megenni. Megkérdeztem nejemtől:

— Édesem, nem sütötted bele a szakácskönyv fedelét is?

— Ne gúnyolódj. Ha tudnád miket írt Rézi néni, egy szót sem szólnál. Kénytelen voltam kihagyni néhány dolgot. Olvasd el magad is!

Elolvastam. Rézi néni 1899-ben kelt receptje így hangzik:

— Végy kilenc tojást *(darabját 110 pengőért)*, negyven deka vajat *(kilóját 4500 pengőért)*, két rúd vaniliát *(5000 pengőért)*, negyven deka mazsolát *(kilóját 6000 pengőért)*, 55 deka diót *(kilóját 1800 pengőért)*, 40 deka csokoládét *(kilóját 20.000 pengőért)*, 1 liter tejet *(180 pengőért)* és két kiló lisztet *(600 pengőért)*.

— Igazad van! Mégis mit csináltál?

— Vettem egy deka tojáspótlót pótló pótpótlót, öt deka olajpótlót, egy levél vaniliaízt pótló sütőporpótlót, öt deka valódi tökmagot, tíz deka eredeti barackmagot és egy deka tejpótlót helyettesítő port.

— Hol vetted ezt a port? A kredenc tetejéről söpörted le?

— Ne légy cinikus. Az aszpirines dobozban volt valami por, azt tettem bele.

— Kinint!?!

— Legalább nem kapsz lázat... De ne szakíts félbe. A csokoládé helyett borsót tettem bele. A liszt valódi... Valódi kukoricaliszt. És hogy a Rézi nénibõl is maradjon valami, a technikai utasításokat, a gyúrást, a sütést pontosan úgy csináltam, ahogy előírja.

Felkiáltott:

— Te állítólag író vagy! Írd át Rézi néni szakácskönyvét! Építsd újjá!

Szót fogadtam. A bécsiszelettel kezdtem. Íme a recept:

— *Végy megfelelő mennyiségű pappendeklit, mártsd be tojáspótlóba és amikor jó ragadós, hengergesd meg köporban. Az egészet tedd fel olajpótlóval a gázra. Amikor szép pirosra sült, vidd ki a gangra és dobd a szemétkosárba, azután menj a sarki vendéglőbe és egyél egy főzeléket.*

A bécsiszelet receptjét megmutattam egy belvárosi espresso tulajdonosának.

— Maga azt hiszi — mondta, — hogy ez egy jó vicc... Téved. Ez aránylag még egy elég jó bécsiszelet...

Palásti László

UJ filmsztárok Pesten!

— Mit szólsz az új filmsztárokhoz?
— Szerelmes színészekről beszélsz?
— Azelőtt szerelmesek voltak — Hitlerbe..., Most komikusok Nagyon! Nézd meg Szálasiékat a szenzációs MAFIRT külön hiradóban! (×)

Bőrkabátért
bundáért, szövetért és kellékért, mindenfaita férfiruháért horribilis árat fizet
Sebi KERESKEDELMI VÁLLALAT, Király-utca 50.

Hidvéghy Ferenc paródiája:

KITARTÁS

SZÁLASI ÉS AZ ANDRÁSSY-UT 60.-BAN KÖRÜLÖTTE „ÜLŐ" TÁRSAI RÉSZÉRE

SZERKESZTETTE: DÖVÉNYI NAGY LAJOS

Jön a felmentő

sereg. Kitartás, testvérek! Amit ezév januárjában ígértünk, hogy Nyugat felől jönnek már a felmentő csapatok, az némi késéssel bár, de bekövetkezett.

Midőn e sorokat írjuk, talán már elindultak Salzburgból a rég várt felmentő csapatok, Baky, Vajna, Hubay, Pálffy Fidél és a többiek is mind, hogy felváltsanak benneteket az — ülésben.

Vonaton, teherautón, triciklin, végeláthatatlan sorokban jönnek, meg sem állnak a Hűség Házáig, ott fogják majd csak kipihenni a hosszú út fáradalmait.

Jönnek ők is Baky testvér egykori kipróbált csendőrei, hogy tanuskodjanak Endre László mellett, akinél liberálisabban nem deportált senki szálas e hazában.

Kitartás, testvérek. Ha győztünk várni arra a Holdban levő felmentő seregre annyi hónapon át, akkor erre az új felmentő csapatra várni pár napig még igazán

győzünk!

Salzburgi üzenetek:

Vajna Gábornak üzeni Szálasi Ferenc:

Kedves testvérem Vajna! Fogadtatásunk más volt, mint képzeltük, sajna.

Hubay Kálmán üzeni Szálasinak:

Édes egy Nemzetvezetőm! Ne csüggedj, hogy eltávozásod óta a salzburgi börtönben nincs, aki helyettesítsen. Annakidején is helyettesitettelek, amikor Szegeden a Csillagbörtönben üldögéltél, miért ne tenném meg ezt most is, midőn régi fészkedbe, az Andrássy-út 60-ba ültél be ismét? Imrédy 75 százalékának add át szívélyes üdvözletemet.

A MI ÉRTÉKEINK

(A Kitartás szennyes galériája)

Szépreményi Schneller Lajos

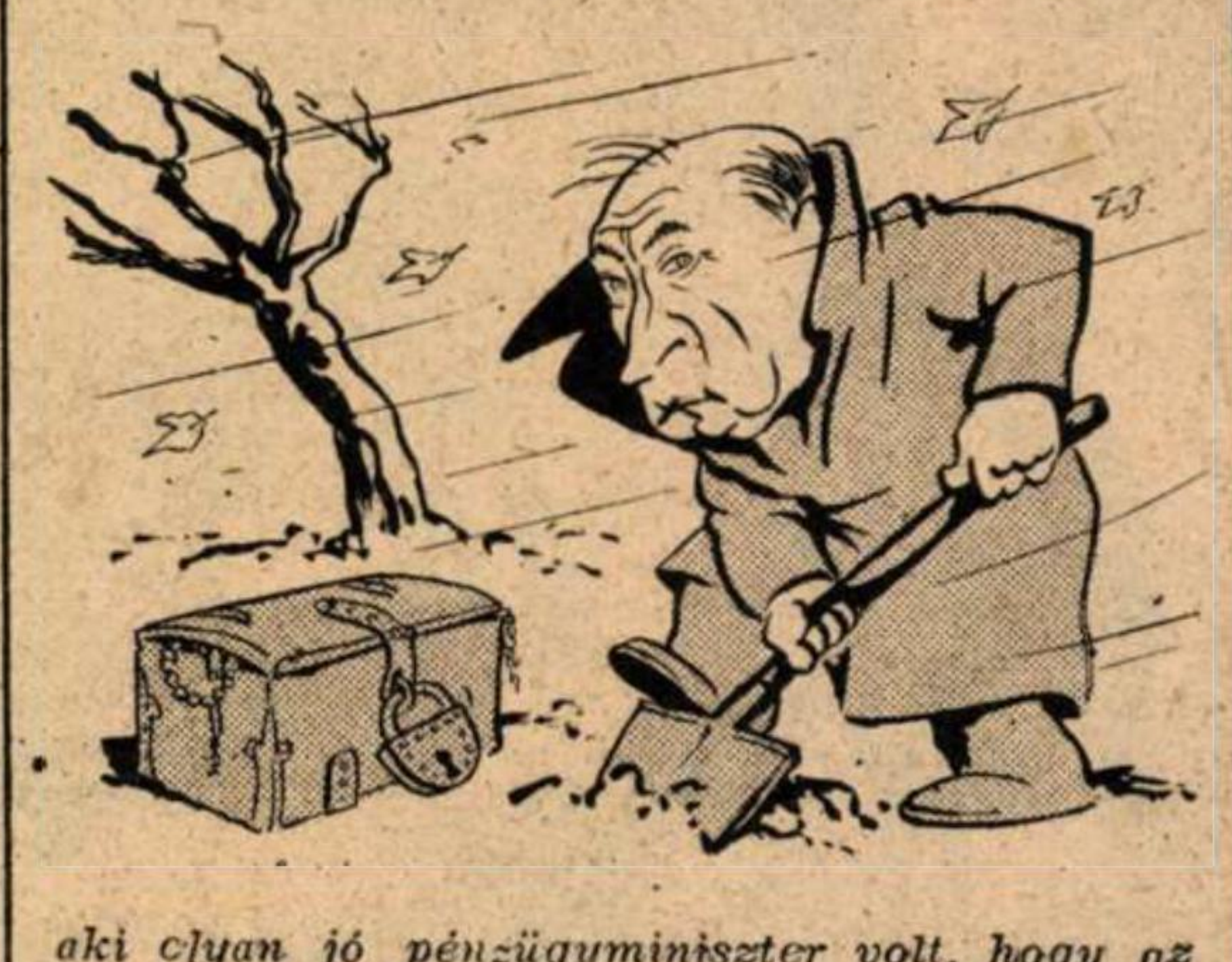

aki olyan jó pénzügyminiszter volt, hogy az államkasszában állandóan maradt is pénze és komoly pénzkészletet tudott külföldre exportálni. Az ország pénzét a németek védelme alá helyezte, a saját valutákat, aranyat és ékszereket azonban, — ami biztos, az biztos felkiáltással — elásta. Ebből is kitűnik, olyan hűségesen vigyázott magánvagyonára, hogy csak ásó, kapa választhatta el tőle.

Salzburgból indult el . . .

DÖVÉNYI NAGY LAJOS ÚJ REGÉNYE

Előszó

Nyálas, illetve nyilas olvasó!

Ebben az aluljáró beszédben szerényen bejelentem, hogy regényem kezdését megelőzve október 12-én kezdődik peremnek népbírósági tárgyalása. Regényem első fejezetével addig várni vagyok kénytelen, mert az ítélet esetleg olyan lesz, hogy nem érdemes hosszabb regénybe belekezdenem...

A szerző.

DÖVÉNYI KIS HIREK

— **Vacsorapénzt a nyilas foglyoknak.** A Markó-utcai fogház nyilas foglyai körében az az óhaj merült fel, hogy a kissé egyhangú fogházi vacsorák helyett a jövőben vacsaorapénzt kapjanak és kijárhassanak vacsorázni.

— **Kacsát kaptak salzburgi testvéreink.** Antal István volt propaganda miniszter suttogó propagandahírei során a héten néhány jólfejlett kacsával traktálta salzburgi cellatársait.

— **Bosnyák Zoltán újabb zsidókutatása.** Bosnyák Zoltán a Zsidókutató Intézet volt igazgatója ezúton közli, hogy olyan zsidót szeretne felkutatni, aki valami jót tud róla.

DÖVÉNYI NAGY LAJOS

szeretettel meghívja Önt

folyó hó 12-én és 13-án tartandó tárgyalására!

Hangulat! Móka!

Sürgönyeim és gratuláció:

Budapest, V., Markó-utca 27

BÁRDOSSY ismét hadat üzent

Bárdossy László volt miniszterelnök olyan szenvedélyes hadatüzenő, hogy erről a passziójáról még az Andrássy-út 60-ban sem tud lemondani. A multhéten — mint a *Szabadságban* olvastuk — például hadatüzent az ebédre kapott egytál babfőzeléknek és

megszakított vele minden diplomáciai kapcsolatot.

A szomszédos cellákban feszült izgalommal tekintenek az ügy fejleményei elé.

Eméklezzünk . . .

1944 október 15.-ének évfordulója alkalmából emlékezzünk e kapásból kiragadott néhány mártírunkra; a tavasszal bitófán elszenderült nagy dirigensünkre,

PITIAN ERNORE,

aki minimum 250 személy kivégzését dirigálta személyesen a Dunaparton.

Továbbá a kötéláltali halált halt

PACOLAK BENO

pártszolgálatosra,

aki az óbudai téglagyárban szerzett hervadhatatlan érdemeket a pártnak és pár apró emléktárgyat magának spontán egyéni akciók során.

Végül emlékezzünk lelki vezetőnkre, a nemrégiben jogerős ítélettel elhunyt

KUN PATERRE,

akinek példája Damokles kardjaként lebeg fejünk fölött. Emlékének egyperces néma felállással áldozunk. A felállás csak azokra kötelező, akik már ülnek. Akik még, vagy már szabadlábon vannak, ülve róhatják le kegyeletüket.

SPORT

NINCS BAJ AZ UTANPÓTLÁSSAL

Nincs igazuk a lamentálóknak, akik az utánpótlás hiányáról panaszkodnak. Mint a Szabadstílusú Egyetemi Hallgatók Köréből értesülünk, új tehetség bukkant fel: Hirig Simon, az egyetem pankrációs karának kitűnősége, aki ismert nevet verekedett ki magának. A fiatal krekk, apja nyomdokain halad, aki a 20-as években korát megelőző rutinnal járt elől az egyetemi verekedések terén.

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten XIV.

KUKSI IMPRESSZIÓJA SZÁLASIÉKRÓL

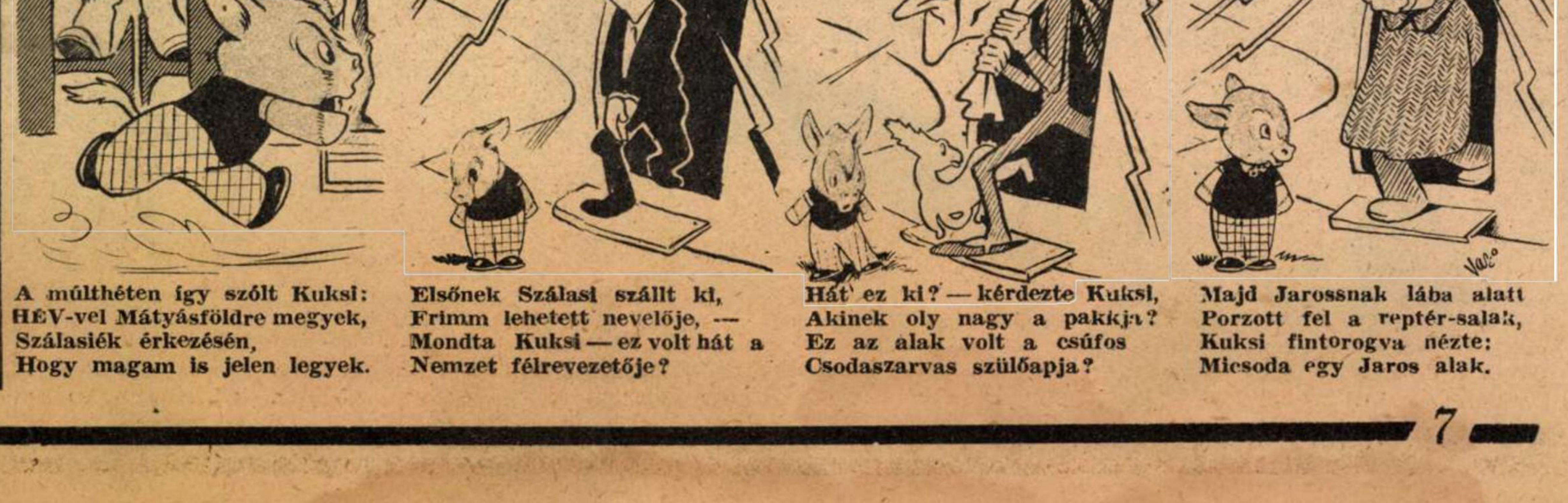

**A múltheten így szólt Kuksi:
HÉV-vel Mátyásföldre megyek,
Szálasiék érkezésén,
Hogy magam is jelen legyek.**

**Elsőnek Szálasi szállt ki,
Frimm lehetett nevelője, —
Mondta Kuksi — ez volt hát a
Nemzet félrevezetője?**

**Hát ez ki? — kérdezte Kuksi,
Akinek oly nagy a pakkja?
Ez az alak volt a csúfos
Csodaszarvas szülőapja?**

**Majd Jarossnak lába alatt
Porzott fel a reptér-salak,
Kuksi fintorogva nézte:
Micsoda egy Jaros alak.**

A Belváros a kisgazdáké!

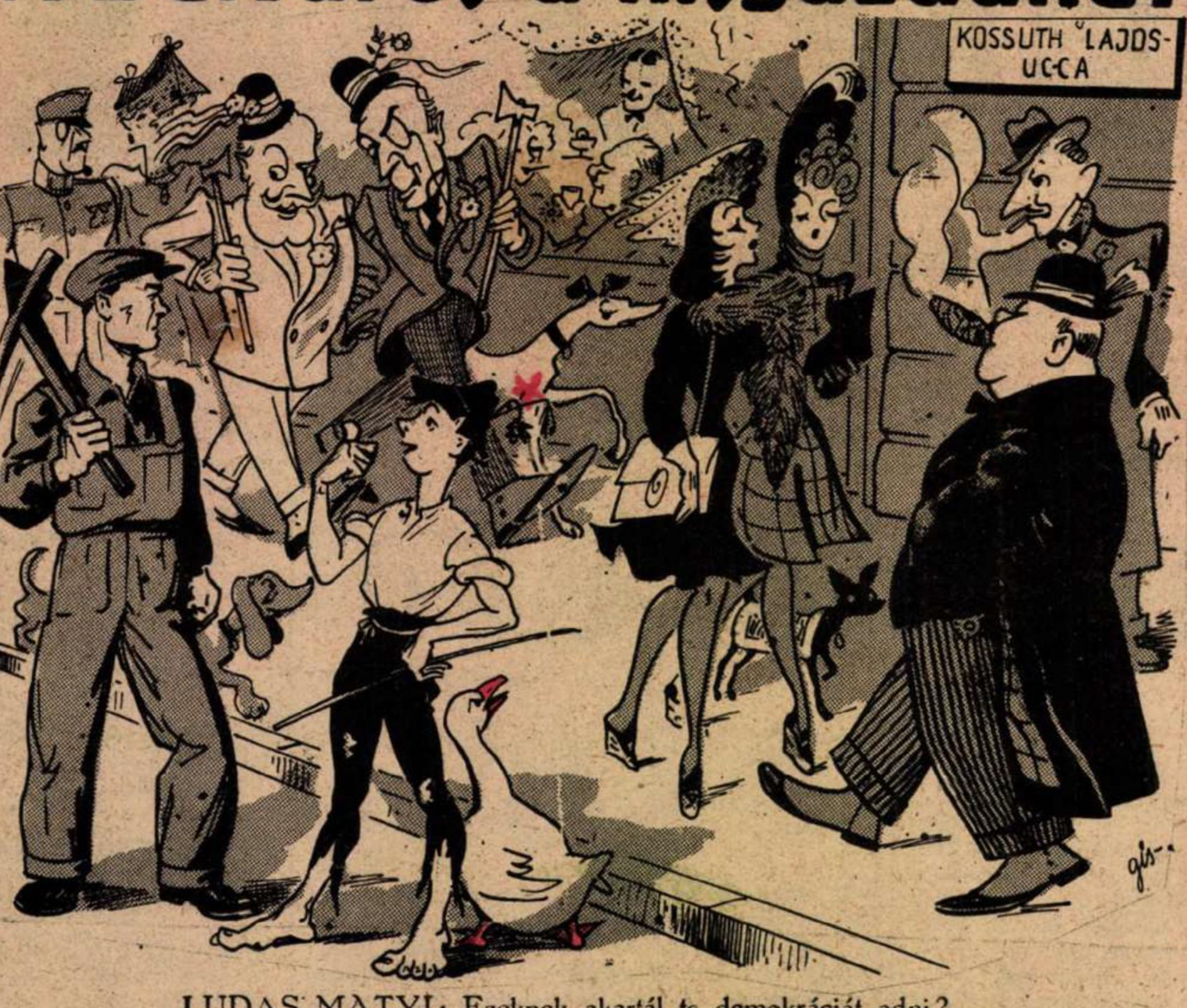

LUDAS MATYI: Ezeknek akartál te demokráciát adni?...

Nincs kivétel!

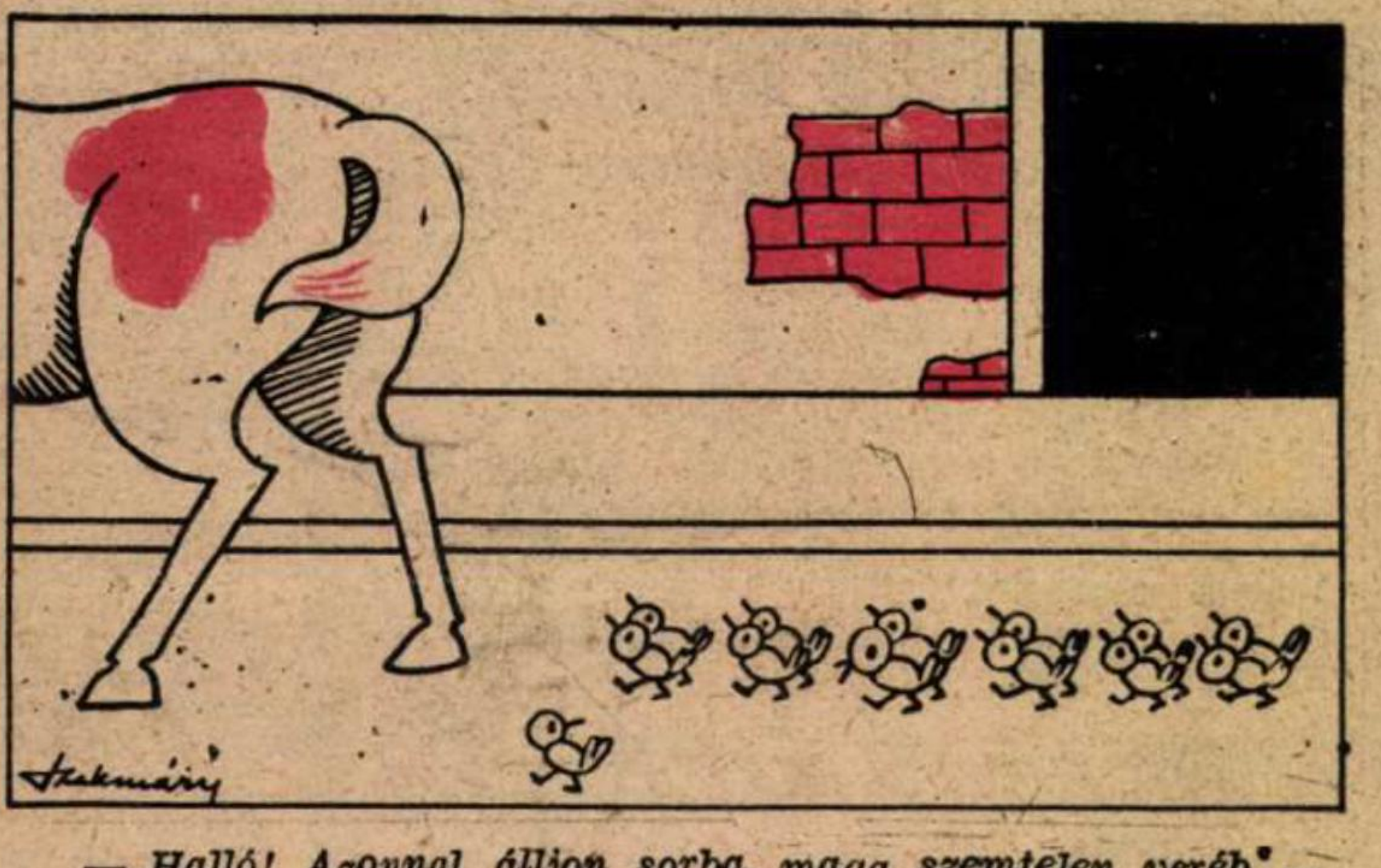

— Halló! Azonnal álljon sorba, maga szemtelen veréb...

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Szerkesztőségi órák:
Minden hétköznap 9–1-ig.
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Nyilas egykéz

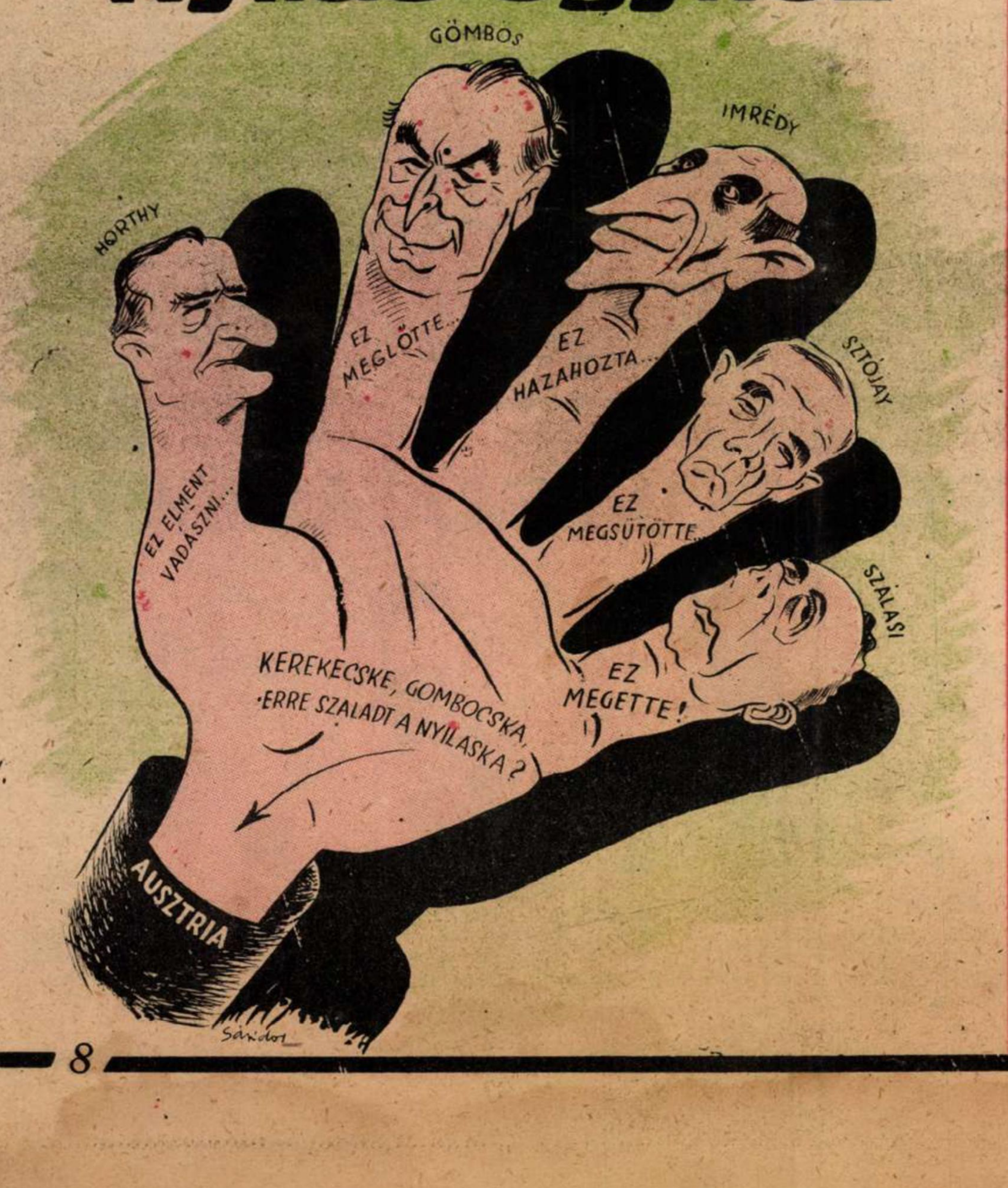

1001 éjszaka 1945-ben

Ali ben Achmed, a nagy varázsló megérkezett a szultán udvarába. Rögtön a szultán elé vezették, aki nagy kedvelője volt a varázslatoknak.

— Mutasd be művészetedet, Világ Ámulatbaejtője — mondta a szultán és rágyujtott egy dohányjegyszelvényre.

A varázsló dobozt vett elő, letette az asztalra s Allahra, a doboz énekelni kezdett, mintha ember volna. Kissé hamisan, de énekelt.

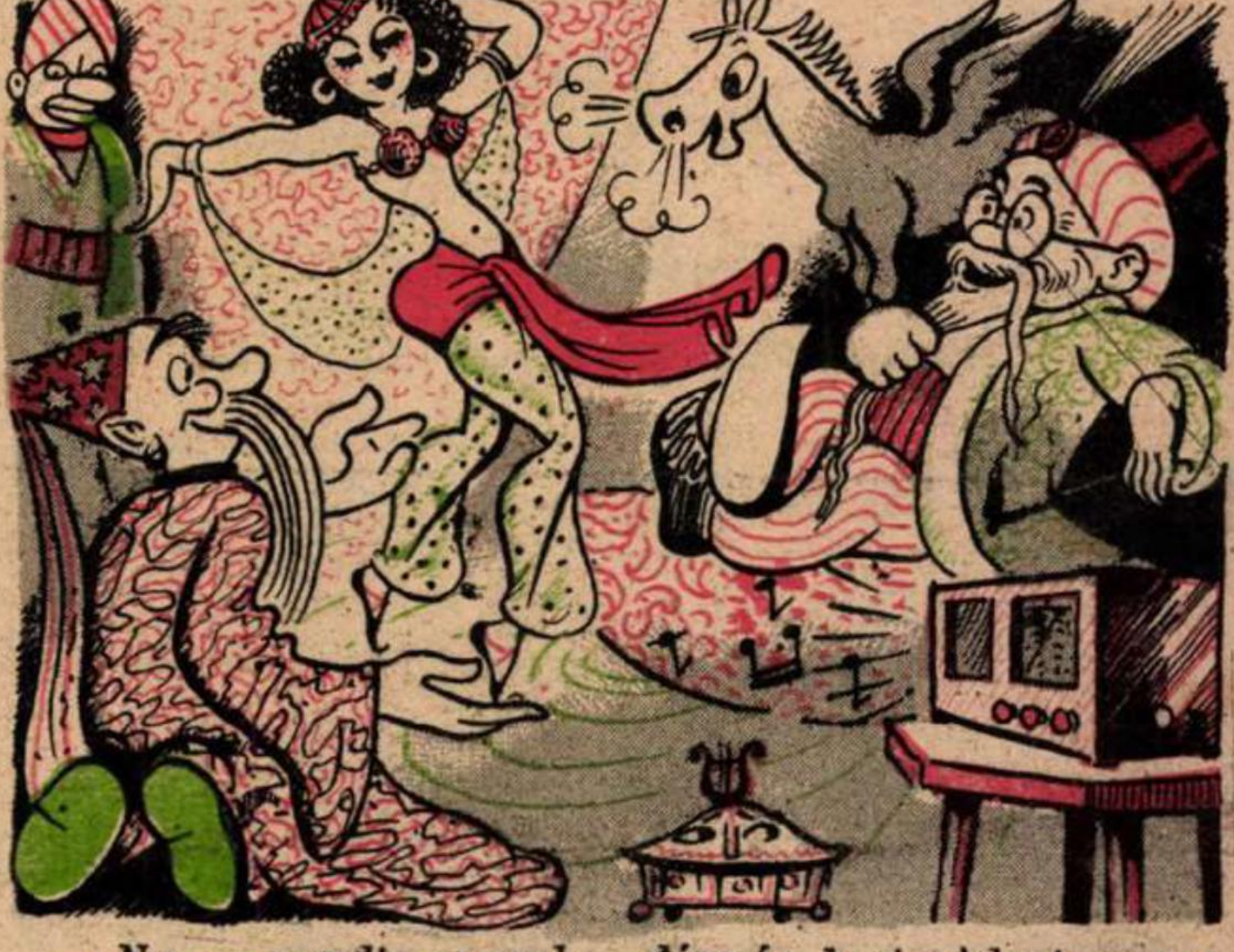

— Na — mondta a szultán ajkbiggyesztve —, ez nem valami nagy dolog. Ennél én különbet tudok.

Behozatta világvevő rádióját s bekapcsolta, s Allahra, hangosabban énekelt, mint a varázsló skatulyája, sőt hellyel-közzel még hamisabban is.

— Na várj csak, szultán — mondta a varázsló s behozta szárnyas lovát. A fülébe súgott valamit, mire a ló kirepült az ablakon.

— Haha — kacagott a szultán s parancsot adott, hogy indítsák el gyorsbombázóból átalakított utasszállító gépét. A szárnyasló öt perc mulva szégyenkezve jött vissza.

— Elhagyott a bestia — nyerítette dühösen. — De nem ér az egész verseny, tiszta csalás, abban az izében biztosan egy gép van elrejtve.

A szultán gúnyosan mosolygott, a varázsló dühöngött. De nem adta fel a küzdelmet; gőgösen intett s a következő pillanatban tündérszép huri jelent meg a falon s vad csábtáncba kezdett. A szultán is intett, behozták amerikai hangosfilmgépét s a huri mellett megjelent a falon egy csodás amerikai girl s pazar swingbe kezdett. A varázsló elsápadt; de aztán felcsillant a szeme. Intett s a huri lejött a falról, odalépett hozzá s csókolózni kezdtek. Diadalmasan nézett a szultánra; most az sápadt el.

— Nos, Világ Fényessége — mondta a varázsló gőgösen. — Ezt csináld utánam!

PESTI NAIVISTA

— Hallja, ez rettentő pech!

— Micsoda?

— Hát hogy a háborús bűnösök helyett tévedésből másokat hoztak.

— Honnan veszi ezt?

— Nem olvasta? Mindegyik azt mondja, hogy ő semmiről sem tehet.

A gazda rétre megy...

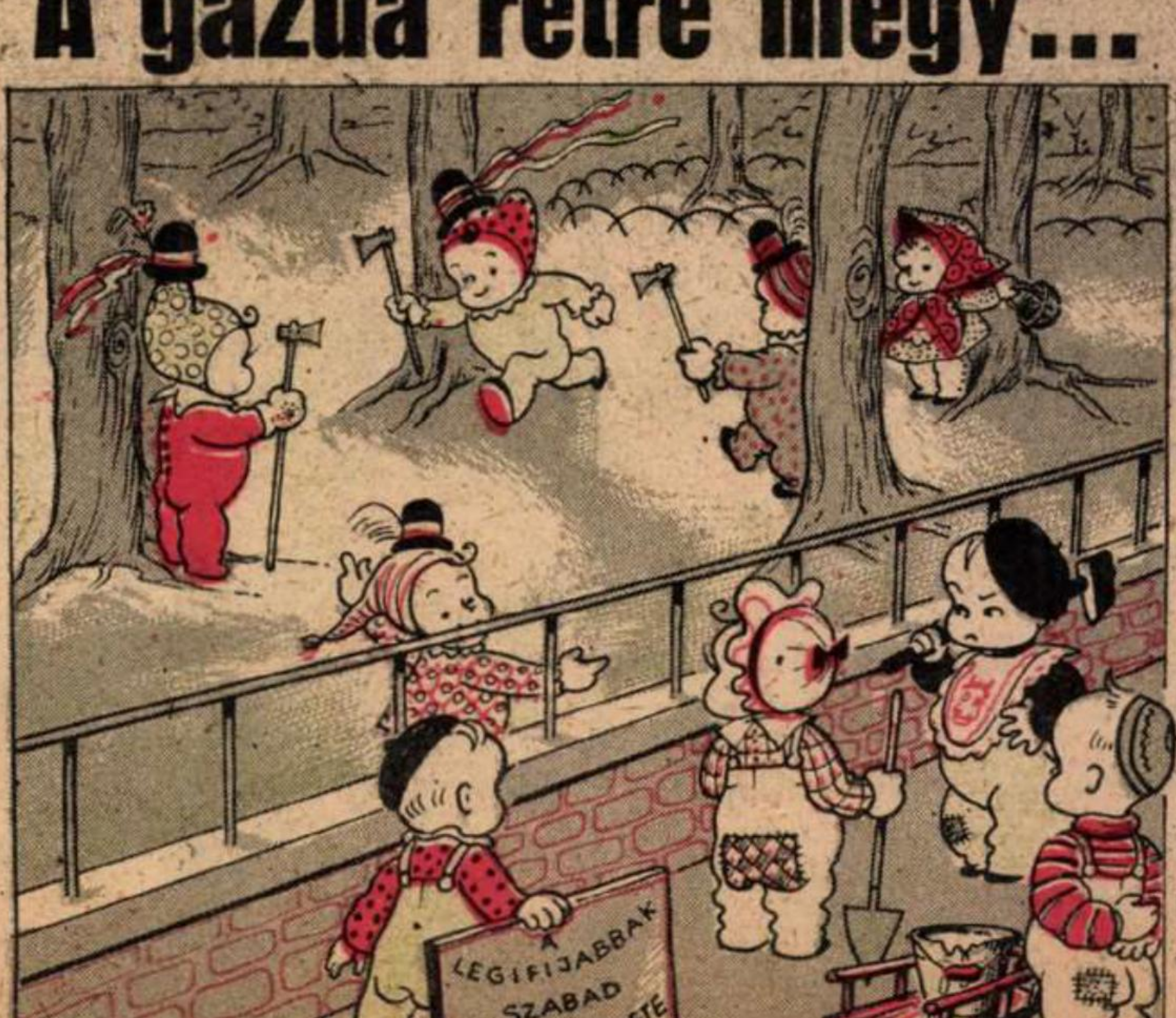

A LEGIFJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE ELHATÁROZTA, HOGY Ő NEM JÁTSZIK KIS GAZDA JÁTÉKOT.